



การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
สัมพันธ์ ชาเหลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2555
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และสกิมมิง (Skimming)

การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ของ

สัมพันธ์ ชาเหลา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

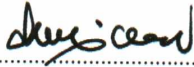
มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม



คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของนายสัมพันธ์ ซาเหลา แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ



(ผศ. ดร.นิราศ จันทร์จิตร)

ประธานกรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)



(อาจารย์บัณฑิตศึกษา นাত্রีน)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ)



(ผศ.ไพบุลย์ ลิ้มมณี)

กรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษากายนอกภาควิชา)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม



(รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์



(ศ.ดร.ประดิษฐ์ เทอดทูล)

ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 29 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากอาจารย์ นันทนา นาทรีชน อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิราศ จันทระจิตร ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ลิ้มมณี กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำตรวจสอบ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ นางอำนวยการ ภูกุดแก้ว ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียน มุกดาวิทยานุกูล นายอดุลย์ หัสระชา ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนนาดีโคกสวาท และ นางวิหาญ พละพร ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามุกดาหาร ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือ และแผนการจัดการเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณนายเสวต จอมจุมพล ผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา และคณะคุณครูทุกท่านโดยเฉพาะนายสุศักดิ์ รูปเหลี่ยม นางสาวมินตรา คำปาน และนางสาวสุดารัตน์ ไต้ชาติ ที่อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือแนะนำให้กำลังใจ ขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา ทุกคนโดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 และ 4/2 ที่ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้คำแนะนำเสนอแนะให้คำปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้คือ นางสาวช่อมภา บุทธิจักร์ คุณครูโรงเรียนดอนตาลวิทยา และนางสาววิภาวรรณ ไหล่สมบูรณ์ นักวิจัย สังกัดสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอขอบพระคุณ เพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ศูนย์มุกดาหารทุกท่านโดยเฉพาะนางสาวขวัญใจ เมืองโคตร นางรุ่งทิพย์ กุลสุทธิ นางสุมาลัย มณีวรรณ และนางชวันรัตน์ สุทธิพงษ์ ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณนางประกา ชาเหล่า ขอบใจนางวิสัย ชาเหล่า เด็กหญิงธัญลักษณ์ ชาเหล่า และเด็กชายกาล ชาเหล่า ที่เป็นกำลังใจช่วยเหลืออำนวยความสะดวกทุกเรื่องในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คุณค่า และประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดทั้งครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนผู้ศึกษาค้นคว้าให้มีความมานะพยายามพากเพียรจนทำให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษา

สัมพันธ์ ชาเหล่า

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming)
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นายสัมพันธ์ ซาเหลา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ นันทนา นาตรีชน
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2555

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพได้จำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ (3) ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา อำเภอห้วยน้ำใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผน ทำการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง และแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.21 – 0.76 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.32/76.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6038 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านและมีคะแนนสูงขึ้น 0.6038 คิดเป็นร้อยละ 60.38

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) มีความคงทนในการเรียนรู้

โดยสรุปการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมายได้

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ	7
การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และสกิมมิง (Skimming)	19
การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ	27
แผนการจัดการเรียนรู้	42
การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล	51
ความคงทนในการเรียนรู้	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	63
งานวิจัยในประเทศ	63
งานวิจัยต่างประเทศ	65
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	68
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	68
การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	69
รูปแบบการศึกษาค้นคว้า	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล	74

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	75
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75	81
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อ ความเข้าใจอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	82
ตอนที่ 3 การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming)	83
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	84
สรุปผล	84
อภิปรายผล	85
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	94
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้สแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming)	95

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	113
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	129
ภาคผนวก ง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	138
ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า	145

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอ่านจับใจความสำคัญ ตามแนวของกระทรวงศึกษาธิการ	21
2 บทบาทและพฤติกรรมของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอ่านจับใจความสำคัญ ตามแนวของกระทรวงศึกษาธิการ	22
3 รายละเอียดของการกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)	70
4 คะแนนประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	81
5 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	82
6 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	82
7 การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ	83
8 ผลการประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 -12	130
9 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ	132
10 ผลประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับพฤติกรรมชี้วัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจความเข้าใจภาษาอังกฤษ (IC) ของแบบทดสอบ	136
11 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่เข้าเกณฑ์ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบ	137
12 คะแนนประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ	139
13 คะแนนทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียน และหลังเรียนผ่านไป 14 วัน	142

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แสดงลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และ
สกีมมิง (Skimming) 20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนตามความเหมาะสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญคือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

จากการพัฒนาถึงการเข้าใจกระบวนการ การมีทักษะ ความสามารถทางภาษาอังกฤษใน 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ทั้งนี้เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้การรับรู้ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตัวเองได้ตลอดเวลา และยังเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนในระดับสูงเพราะตำราส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ (สุวรรณณี พากัดดี. 2543 : 1) และการอ่านที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครึ่งหลังของทศวรรษนี้ไม่มีทักษะใดที่สำคัญมากไปกว่าทักษะทางการอ่าน

บางคนเชื่อว่าคนที่มีขีดความสามารถในการอ่านต่ำอาจจะต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิตของการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และคนที่มีขีดความสามารถในการอ่านสูงเท่านั้นก็พบกับความสำเร็จก้าวหน้าเหมือนคนอื่น ๆ (สมุทร เซ็นเซาวิช. 2551 : 2)

จากการศึกษาวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กวัยรุ่นที่พบมากที่สุด คือ เด็กไม่ชอบอ่านหนังสือ อ่านไม่เข้าใจ จับใจความสำคัญไม่ได้ และไม่รักการอ่าน (สร้อยสน สกลรักษ์. 2542 : 179) และศรีนัย จันทร์ทะเล (2548 : 2) กล่าวว่าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก การอ่านเป็นพื้นฐานสำหรับการแสวงหาความรู้ที่ผ่านทางสื่อต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา ความสามารถในการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกห้องเรียน การศึกษาในสถานศึกษานั้นทั้งครูและนักเรียนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีส่วนช่วยในการเรียนรู้ การคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ และยังเป็นการให้ประสบการณ์ผู้อ่านตลอดจนนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถใช้การอ่านกับทุกวิชาเพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอ ผู้เรียนจะใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ และนำเอาความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อการศึกษาล่าเรียนและชีวิตประจำวัน

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าการอ่านมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการศึกษาในทุกๆระดับ แต่ในปัจจุบันความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจยังไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งระดับที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ31101 และ อ31102 นักเรียนมีผลการเรียนเฉลี่ย 2.40 ในภาคเรียนที่ 1 และผลการเรียนเฉลี่ย 2.20 ในภาคเรียนที่ 2 จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีแนวโน้มต่ำลง (โรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา. 2553 : 15) และจากประสบการณ์ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าทำการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร ได้พบปัญหาว่านักเรียนมีระดับความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ นักเรียนส่วนมากไม่ยอมอ่านเนื้อเรื่องในบทเรียน นักเรียนไม่รู้ความหมายของศัพท์ เมื่ออ่านเนื้อเรื่องแล้วมีความยุ่งยากในการวิจารณ์ตัวละครและไม่สามารถบอกประโยชน์และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน การเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจ เด็กไม่มีโอกาสได้ฝึกการตีความ การแปลความ และวิเคราะห์วิจารณ์ เนื่องจากมีเวลาจำกัด และไม่มีแบบฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย จึงทำให้การเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในโรงเรียนของผู้ศึกษาค้นคว้าทำการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ปัจจุบันนี้ได้มีนักการศึกษา และนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษ ได้ทดลองใช้เทคนิครูปแบบและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อค้นหาวิธีการที่ดีที่สุด

และเหมาะสมที่สุดที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน เพราะในการอ่านถ้าไม่เข้าใจหรือจับใจความสำคัญในสิ่งที่อ่านไม่ได้แล้ว ก็ย่อมจะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย เพราะเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะคิดค้นหาเครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อฝึกทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับนักเรียนจนนักเรียนมีทักษะในการอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบที่สามารถนำมาพัฒนาการอ่านคือการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) และเพลินพิศ สุปัญญาบุตร (2550 : 48-70) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) โดยใช้กลวิธีสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหยวก อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี เครื่องมือได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ขจรชัย พิมพ์สิงห์ (2552 : 3) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และ skimมิง (Skimming) เป็นแนวทางหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะการอ่านให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การอ่านเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นปกติ นักเรียนมีทักษะในการอ่าน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นได้

จากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจนำการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) มาใช้ในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา อำเภอห้วยน้ำใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการอ่าน และเป็นแนวทางให้ครูภาษาอังกฤษได้นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา อำเภอห้วยน้ำใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) เพื่อเสริมสร้างความสามารถ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปปรับปรุงใช้ระดับชั้นมัธยมศึกษาในระดับอื่น ๆ ต่อไป
3. เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และตอบสนองนโยบายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสแกน (Scanning) และskimมิง (Skimming) มีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านไป 14 วัน เท่ากับหรือสูงกว่าการทดสอบหลังเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา อำเภอห้วยน้ำใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้อง รวม 70 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่นำมาจากหนังสือต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต และข้อมูลท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ ที่มีเนื้อหาเหมาะสมตรงกับความสนใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 และมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน รวม 12 เรื่อง ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ทำตามขั้นตอนการสอนอ่านของกรมวิชาการ (2539)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และ ความคงทนในการเรียนรู้

4. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) หมายถึง วิธีการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว ที่ไม่ต้องอ่านข้อความทั้งหมดแต่ค้นหาเฉพาะข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น

2. การจัดการเรียนรู้แบบskimมิ่ง (Skimming) หมายถึง วิธีการอ่านที่ช่วยในการคาดเดา จุดประสงค์ของบทอ่านแก่ผู้อ่านใจความสำคัญของบทอ่าน และความน่าจะเป็นของข้อมูลที่มา สนับสนุนใจความสำคัญหลัก

3. ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ทักษะที่เน้นการอ่านเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนโดยกำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่แสดงรายละเอียดของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผล ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรู้โดยการแจ้จุดประสงค์การเรียนรู้ การร้องเพลงหรือเล่นเกมเพื่อทบทวนความรู้เดิมและ เชื่อมโยงเพื่อนำเข้าสู่ความรู้ใหม่

4.2 ขั้นกิจกรรม เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านของตนโดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) มาใช้ในการอ่าน

4.3 ขั้นฝึกและนำไปใช้ เป็นกิจกรรมเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ว่ามีความสามารถตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ จากการตรวจใบงาน และแบบทดสอบย่อย

5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการ และตัวเลขที่แสดงคะแนนที่ได้จากประเมินในกระบวนการเรียนการสอนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน จบบทเรียนแล้ว ตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก (ประสิทธิภาพกระบวนการ) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทุกคนที่ทำได้ในระหว่างเรียน จากการทำกิจกรรมใบงาน แบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง (ประสิทธิภาพผลลัพธ์) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนโดยการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน

7. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการจดจำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนตามกรอบจุดประสงค์การเรียนรู้ หลังเรียนจบเนื้อหาครบทุกแผนผ่านไปแล้วเป็นเวลา 14 วัน โดยพิจารณาจากคะแนนหลังเรียน 14 วัน มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่าคะแนนทดสอบหลังเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)
3. การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ
4. แผนการจัดการเรียนรู้
5. ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล
6. ความคงทนในการเรียนรู้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในที่นี้ผู้ศึกษาค้นคว้าขอสรุปสาระสำคัญเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. วิสัยทัศน์และโครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2. หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและ
มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และ
คุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่าง
เสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการ
จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและ
การจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตาม
อัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพใน
การศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาตาม
หลักสูตร ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย
และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้
เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถี
ชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนา
สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมี
ความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มี
วัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อ
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้ง
การเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วย
หลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง
ผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด
สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่
การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค
ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ
เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์
ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ
ที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการ
ต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน
และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และ
ความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และ
สภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี
ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้
การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่
ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต

3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

6. มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบ อาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

7. คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่าง สร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียน ภาษาต่างประเทศ จะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาว ต่างประเทศรวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศโดยยังความภาคภูมิใจในภาษา และวัฒนธรรมไทย การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ ภาระงานการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อ จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้วไว้เป็นกรอบแต่ละช่วงชั้นซึ่งจะขอกกล่าวเฉพาะ ช่วงชั้นที่ ทำการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และ คำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละคร สั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่เสียง รูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่เสียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและ ข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็น จากการฟังและอ่านเรื่องที่ป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและ เหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและ เขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการ วิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือน และความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้ อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุป ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตาม หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและ อาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใน วงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ใน การสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

8. สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

9. ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตาราง 1 สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 1.1 ม4-6/1	1. ปฏิบัติตาม คำแนะนำใน คู่มือการใช้ งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำ บรรยายที่ฟัง และอ่าน	คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัย ต่าง ๆ ยา และการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูล ทางอินเทอร์เน็ต - Modal verb : should/ ought to/ need/ have to Must + verb ที่เป็น infinitive without to เช่น You should have it after meal. (Active Voice) The doses must be divided. (Passive Voice) - Direct/ Indirect Speech - คำสันธาน(conjunction) and / but/ or/ so/ not only...but also/ both....and/ as well as/ after/ because etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- ตัวเชื่อม(connective words) เช่น First, Second...etc
ต 1.1 ม4-6/2	2. อ่านออกสี ยงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บท ร้อยกรอง และบทละคร สั้น(skit) ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบท- ละครสั้น การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้น คำและพยัญชนะท้ายคำ สระเสียงสั้น สระเสียงยาว สระประสม - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำ และกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ

สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 2 สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2

รหัส ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 1.2 ม4-6/1	1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ข่าว/ เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม
ต 1.2 ม4-6/2	2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและเขียน

ตาราง 3 สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3

รหัส ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 1.3 ม4-6/1	1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นเกม/ ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ

สาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตาราง 4 สาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1

รหัส ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 2.1 ม4-6/1	1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และ กิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของ บุคคล โอกาส และสถานที่ตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางใน การสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือ ปฏิเสธ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตาราง 5 สาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2

รหัส ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 2.2 ม4-6/1-2	1. อธิบาย/ เปรียบเทียบความ แตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย 2. วิเคราะห์/อธิบาย ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต	การอธิบาย/ การเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย การวิเคราะห์/การอธิบายความเหมือนและความ แตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับของไทย การนำวัฒนธรรม

ตาราง 5 (ต่อ)

รหัส ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	ของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตาราง 6 สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1

รหัส ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 3.1 ม4-6/1	1. ค้นคว้า/ สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูด และการเขียน	การค้นคว้า/ การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตาราง 7 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก มาตรฐาน ต 4.1

รหัส ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 4.1 ม4-6/1	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตาราง 8 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก มาตรฐาน ต 4.2

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อที่	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 4.2 ม4-6/1-2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ 2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติ เป็น ภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติ เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำ โรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติ การทำ แผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)

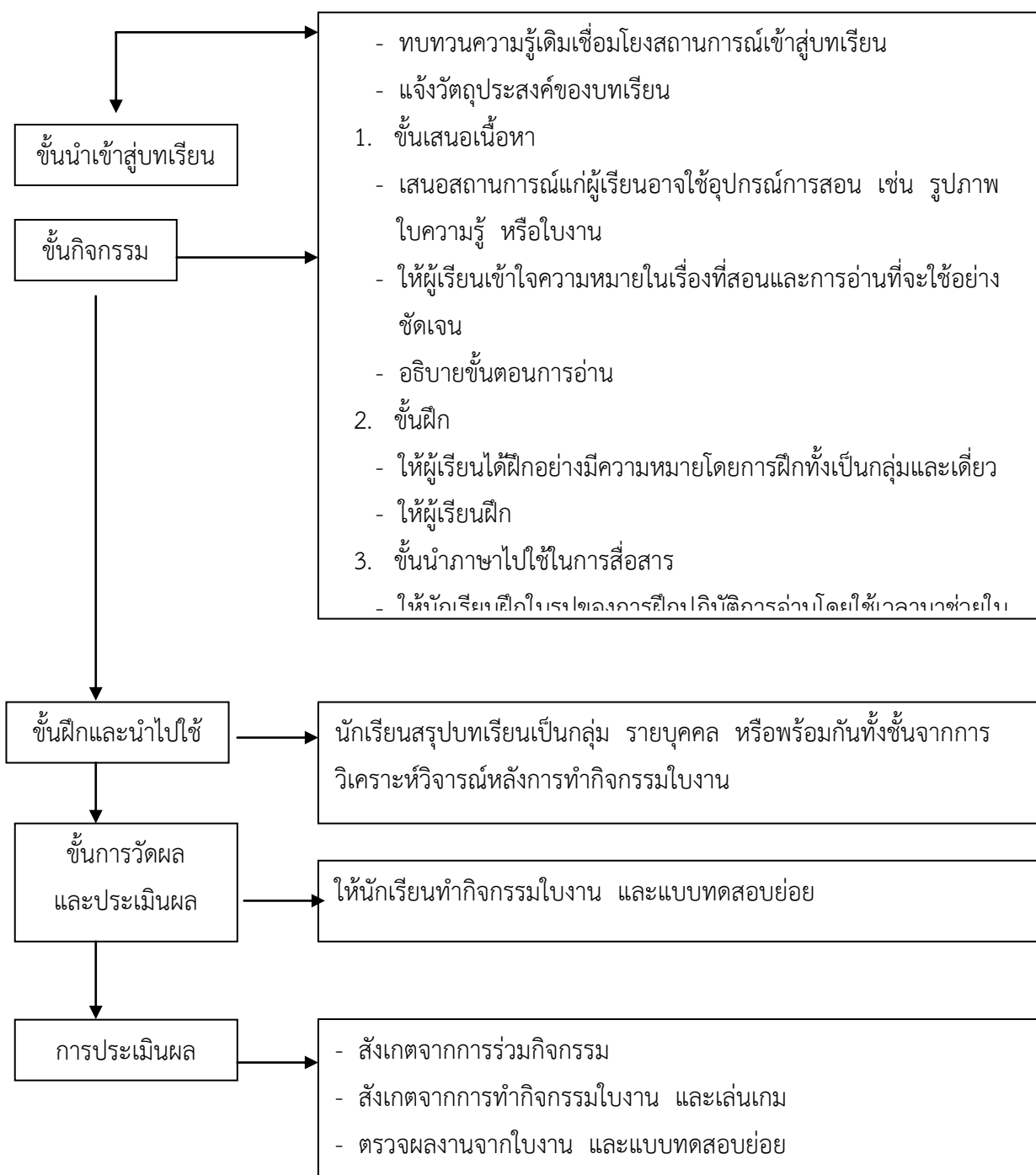
จากการศึกษาทฤษฎี โครงสร้างความรู้ เกี่ยวกับรูปแบบและโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของผู้เรียน ตามหลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และทฤษฎีสก็มาจกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่กล่าวมาแล้วผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้นำมาสรุปเป็นแนวการอ่านเพื่อความเข้าใจความภาษาอังกฤษตามแนวของกระทรวงศึกษาธิการ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดังนี้

1. หลักการและเหตุผล การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) เป็นตัวช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลได้ถูกต้องในเวลาจำกัด ทั้งเป็นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและการทำงานเดี่ยวไปในตัวด้วย
2. จุดมุ่งหมาย
 - 2.1 เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจความภาษาอังกฤษตามแนวของกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และ skimมิง (Skimming) และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน
 - 2.2 เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน เพื่อเป็นพื้นฐานในการสื่อสารที่สำคัญอย่างหนึ่งในสังคมต่อไป
 - 2.3 เพื่อให้นักเรียนนำเทคนิคดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
 - 2.4 เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และ skimมิง (Skimming) สามารถสรุปได้ดังนี้

 - 3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การร้องเพลงหรือเล่นเกมเพื่อทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงเพื่อนำเข้าสู่ความรู้ใหม่
 - 3.2 ขั้นกิจกรรม เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านของตนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และ skimมิง (Skimming) มาใช้ในการอ่าน
 - 3.3 ขั้นฝึกและนำไปใช้ เป็นกิจกรรมเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนว่ามีความสามารถตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ จากการตรวจใบงาน และแบบทดสอบย่อย

สรุปลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)

4. องค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- 4.1 ครูควรนำกิจกรรมต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเป็นไปตามขั้นตอนและรูปแบบ
- 4.2 สอนจากง่ายไปหายากเพื่อเป็นการสร้างกำลังใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน
- 4.3 ครูควรพยายามให้เด็กนักเรียนเห็นคุณค่าในการอ่านภาษาอังกฤษและหาโอกาสบ่อยเท่าที่จะเป็นไปได้ในการฝึกอ่านจะช่วยในการฝึกฝนและสามารถนำไปใช้ได้คล่องยิ่งขึ้น
- 4.4 ควรแจ้งให้นักเรียนได้ทราบว่าสุขภาพก็เป็นสิ่งสำคัญในการอ่านว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่
- 4.5 ควรสร้างเสริมกำลังใจให้กับนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอภิปรายแลกเปลี่ยนแนวความคิดของตนกับคนอื่น และครูต้องรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน
- 4.6 ควรมีการประเมินผลในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

ตาราง 1 บทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอ่านจับใจความสำคัญ ตามแนวของกระทรวงศึกษาธิการ

กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาท/พฤติกรรมของครู
1. ขั้นนำ (กิจกรรมก่อนการอ่าน)	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมความพร้อมสร้างแรงจูงใจ - ทบทวนความรู้เดิม จัดกิจกรรมโดยใช้เพลง เกม สนทนาเกี่ยวกับเนื้อหา ทบทวนคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ
2. ขั้นสอน (กิจกรรมขณะอ่าน)	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมสื่อสำหรับกิจกรรมกลุ่มหรือเดี่ยว - นำเสนอบทอ่าน - อธิบายกลวิธีอ่านเรื่องแก่นักเรียนแนะนำวิธีการเดาความหมายของคำที่มีเครื่องหมาย * และวิธีค้นหาความหมายของศัพท์ในพจนานุกรม - ตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นระยะ พร้อมให้เวลานักเรียนในการคิดหาคำตอบตามกำหนด
3. ขั้นสรุป (กิจกรรมหลังการอ่าน)	<ul style="list-style-type: none"> - จัดเตรียมแบบฝึกและให้นักเรียนทำแบบฝึก

จากตาราง 1 สรุปบทบาทและพฤติกรรมของครูในการจัดกิจกรรม การสอนอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวการสอนอ่านของกระทรวงศึกษาธิการที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ครูทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามขั้นตอน การสอน เตรียมแบบฝึก เกม เพลง และกลวิธีที่ใช้อธิบายสำหรับนักเรียน พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและข้อเสนอแนะให้เด็กแสดงความคิดเห็นของตนเอง และสำหรับการจัดกิจกรรม ตามแนวการสอนนี้ นักเรียนมีบทบาท และพฤติกรรมดังตาราง 2

ตาราง 2 บทบาท และพฤติกรรมของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอ่านจับใจความสำคัญ ตามแนวของกระทรวงศึกษาธิการ

กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาท/พฤติกรรมของนักเรียน
1. ขั้นนำ (กิจกรรมก่อนการอ่าน)	<ul style="list-style-type: none"> - สนใจและเตรียมตัวเองให้พร้อม - ระลึกถึงความรู้เดิมที่ครูทบทวนให้กับตนเอง
2. ขั้นสอน (กิจกรรมขณะอ่าน)	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกิจกรรมทั้งที่เป็นกลุ่มและเดี่ยว - ค้นความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม - ฝึกการใช้กลวิธีการอ่านทั้งที่เป็นกลุ่มและเดี่ยวตามกำหนดเวลา - เล่ากลวิธีการอ่านที่ตนเองเข้าใจโดยการนำเสนอหน้าชั้นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน
3. ขั้นสรุป (กิจกรรมหลังการอ่าน)	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกันสรุปถึงข้อคิดเห็นในการใช้กลวิธีการอ่านต่อการทำแบบฝึกของตนเอง

ในการที่จะอ่านให้ประสบความสำเร็จองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านก็คือ กลวิธีหรือรูปแบบที่ใช้ในการอ่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในการสอนอ่านได้เสนอแนะไว้ดังนี้

สมุทร เซ็นเชวานิช (2551 : 121-123) กล่าวว่า เทคนิคของการอ่านที่ใช้เวลาและช่วยให้ประสบผลสำเร็จจากการอ่านได้ดี ได้แก่รูปแบบดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) หรือการอ่านแบบกวาดสายตา เป็นวิธีหรือเทคนิคการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และคร่าว ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายแต่เพียงเพื่อที่จะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น เช่น การหารายชื่อในสมุดโทรศัพท์ ซึ่งมี

จุดมุ่งหมายแค่หารายชื่อ วันเดือนปี ตัวเลข หรือข้อมูลบางอย่างเท่านั้น สำหรับการอ่านแบบนี้ต้องใช้ความเร็วสูง และต้องจับประเด็นให้ได้ โดยขณะอ่านต้องคำนึงว่าต้องการข้อมูลอะไร จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการได้เร็วขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของศัพท์ทุกคำ เพราะจุดหมายของการอ่านชนิดนี้เพื่อการหาคำบางคำเท่านั้น และหากพบสิ่งที่ต้องการค้นหาถือว่าประสบความสำเร็จ

2. กลวิธีการอ่านแบบสกิมมิง (Skimming) หรือการอ่านแบบข้าม เป็นวิธีการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และอ่านข้ามเป็นตอน ๆ อาจข้ามเป็นประโยคหรือบรรทัด ๆ ไป ไม่ติดต่อกัน คืออาจจะอ่านตอนนี้อย่างรวดเร็วและข้ามสี่หรือห้าประโยค จึงอ่านข้อความตอนใหม่ หากเห็นว่าสำคัญหรือจำเป็น ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านหลายท่านเรียกการอ่านประเภทนี้ว่า “อ่านด้วยนิ้ว” (Reading with Fingers) การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายหลัก 2 ประการคือ

2.1 เพื่อเก็บประเด็นหรือใจความสำคัญทั่วไป

2.2 เพื่อเก็บรายละเอียดที่สำคัญบางอย่างเท่านั้น

โดยยึดหลักการอ่านดังนี้

1. อ่านสองหรือสามคำแรกและ/หรือ สองหรือสามคำสุดท้ายในแต่ละประโยคคือการอ่านข้ามสิ่งที่คิดว่าไม่มีความสำคัญในประโยค จะเข้าใจประโยคนั้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนและโครงสร้างของประโยคเป็นสำคัญ

2. การพรีวิว (Preview) คือความสามารถที่จะคิดและคาดการณ์เห็นแนวความคิดบางอย่างได้ล่วงหน้าก่อนการอ่านจริง การพรีวิวช่วยให้จับประเด็นได้เร็วขึ้นและช่วยให้อ่านข้ามข้อความโดยไม่เสียอรรถรส วิธีอ่านคือ อ่านประโยคแรกและประโยคท้ายของแต่ละย่อหน้าอย่างรวดเร็วแล้วจึง ไปอ่านซ้ำอีกครั้งเพื่อเก็บใจความสำคัญต่อไป ซึ่งอ่านเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญในแต่ละย่อหน้าเท่านั้น

3. อ่านส่วนแรกของประโยคใหม่ ทำเรื่อย ๆ จนจบประโยคที่ต้องการจะอ่าน ขณะอ่านสายตาจะจับอยู่ที่ทางด้านซ้ายมือของประโยคตลอดเวลา คืออ่านข้อความแค่หนึ่งในสามของประโยคเท่านั้น

4. อ่านเฉพาะส่วนกลางของหน้าหนังสือ สายตาจะจับเฉพาะตอนกลางของหนังสือเท่านั้น และอ่านเกือบทุกประโยคด้วย

5. อ่านแต่เฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ โดยที่คำสำคัญอาจเป็นตัวเอน หรือ มีตัวเลขกำกับอยู่ในเครื่องหมายคำพูดก็ได้ บางครั้งอาจขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ หรือขีดเส้นใต้ไว้ก็ได้ อาจเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งในบรรดาที่กล่าวมาทั้งหมดก็ได้

จุดประสงค์ของการอ่านแบบนี้ เพื่อใช้เก็บรายละเอียดและเหมาะที่จะใช้กับการอ่านวารสาร บทความ หรือ หนังสือพิมพ์ ได้เร็วและเข้าใจประเด็นหรือเนื้อหาที่สำคัญ ๆ ที่อ่านด้วย

นักศึกษาด้านภาษาของมหาวิทยาลัยดิกคิน ออสเตรเลีย ได้ให้นิยามไว้ดังนี้
 กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) คือ การอ่านแบบกวาดสายตาเหมือน
 เรดาร์เหนือข้อความในบทอ่านเพื่อหาข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงของเนื้อหาโดยวิธีดังนี้

1. หลังจากอ่านข้อมูลโดยรวม แล้วระบุข้อมูลที่ต้องการ
2. อ่านคำถามอีกครั้ง ว่าสิ่งที่ต้องการค้นหาคืออะไร
3. อ่านข้อมูลให้เร็วที่สุดเท่าที่สายตาจะสามารถจับคำหรือวลีที่สำคัญ และหยุด
อ่าน
4. อ่านโดยเจาะจงไปที่จุดที่ต้องการ แล้วดูว่าเราสามารถตอบคำถามได้สมบูรณ์
แค่ไหนถ้าไม่ได้ให้ทำการอ่านซ้ำอีกครั้ง

กลวิธีการอ่านแบบskimming (Skimming) คือ การอ่านโดยใช้สายตาจับไปที่ตัวอักษร
 อย่างรวดเร็วโดยดูให้ครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งต่างจากการอ่านแบบกว้าง ๆ เพราะเมื่อไหร่ก็ตามที่เราskim
 จะมีมาตรฐานในการอ่านด้วย นั่นคือการพยายามจับใจความสำคัญโดยไม่ต้องสนใจในรายละเอียด
 ทั้งหมด ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านที่รวดเร็ว โดยเวลาที่ใช้ในแต่ละบทจะใช้เวลาไม่กี่ปีกว่าที่เท่านั้น

การเลือกใช้กลวิธีการอ่านแบบskimming (Skimming) ก็เมื่อข้อมูลมีความแตกต่างกัน
 ไปมากเพื่อการหาข้อมูลเพิ่มเติมจากที่ได้อ่านผ่านไปแล้วและอาจจะหลีกเลี่ยงที่จะต้องอ่านรายละเอียด
 ในการอ่านบทความหนึ่ง ๆ ทั้งหมด ซึ่งมีหลักการอ่านดังนี้

1. ทบทวนวิธีการอ่าน
2. บันทึกสิ่งที่เปลี่ยนแปลงในการพิมพ์หรือรูปภาพ
3. เริ่มอ่านครั้งแรกโดยการเลื่อนสายตาเหนือข้อความอย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้อง
อ่านข้อความทั้งหมด อาจจะอ่านไม่กี่คำในแต่ละย่อหน้า หรืออ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของ
ย่อหน้านั้น ๆ ก็ได้

นักวิชาการด้านการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยโมนาค
 ออสเตรเลีย ได้ให้นิยามเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) และกลวิธีการอ่าน
 แบบskimming (Skimming) ดังนี้

กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) คือ การใช้เครื่องมือในการอ่านเช่นรูปภาพ
 ทั่ว ๆ ไปเพื่อจะค้นหาข้อมูลที่ต้องการเพื่อฝึกในการใช้กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) นั่น
 คือ การค้นหารายละเอียดที่ต้องการเกี่ยวกับหัวข้อจากแบบฝึกหัดนอกเหนือจากการจดบันทึก มีจุด
 เล็ก ๆ ที่จะสแกนหนังสือทั้งเล่มเพื่อจุดประสงค์เดียว โดยการหาคำสำคัญหรือกุญแจสำคัญในการบ่งชี้
 ถึงการเข้าถึงข้อมูลความจริงโดยต้องครอบคลุมหัวข้อของบทอ่านหรือข้อมูลโดยการเลื่อนสายตาจาก
 บนลงล่างของหน้ากระดาษเพื่อหาจุดที่ต้องการในหัวข้อรอง หรือในตัวของเนื้อหาที่จะอ่านเอง

กลวิธีการอ่านแบบสกิมมิง (Skimming) คือ การหาข้อคิดเห็นในเนื้อหาที่อ่านอย่างรวดเร็ว โดยวิธีที่จะอ่านจะทำได้ดังนี้

1. ไม่อ่านทุกตัวอักษร
2. อ่านสารบัญ หรือดรรชนี
3. เลือกเรื่อง
4. อ่านวัตถุประสงค์
5. อ่านย่อหน้าแรกและย่อหน้าสุดท้าย
6. เช็กแผนภูมิและรูปภาพ

มีคู่มือแนะนำการอ่านมากมายที่แนะนำเคล็ดลับในการอ่านแต่ผู้อ่านจะต้องนำมาพัฒนาและปรับปรุงให้เหมาะกับตนเองโดยสังเกตวิธีที่ตนมีอยู่และหากต้องอ่านหนังสือหลาย ๆ รอบจะต้องหาหัวข้อหลัก ๆ ให้เจอ โดยการอ่านไม่จำเป็นต้องอ่านทุกคำแต่ให้ดูให้ครอบคลุมตามหลักการที่ให้ข้างต้น

กล่าวโดยสรุปการที่จะอ่านให้ประสบความสำเร็จต้องประกอบด้วยกลวิธีที่สำคัญของการอ่าน ซึ่งในการที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อกับผู้อ่านโดยสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านตลอดจนจับประเด็นสำคัญหรือค้นหาสิ่งที่ผู้อ่านต้องการทราบได้ พร้อมทั้งเข้าใจได้ตรงตามความมุ่งหมายของผู้เขียนก็ต้องอาศัยเทคนิคหรือรูปแบบที่ใช้ในการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นกลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) หรือ เป็นกลวิธีการอ่านแบบสกิมมิง (Skimming) ก็สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบทความที่อ่านตามขั้นตอนในการใช้ของแต่ละกลวิธีดังนี้

กลวิธีการอ่านแบบ (Scanning) ในการอ่านโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ข้อมูลในอินเทอร์เน็ตหรือสื่อต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันสิ่งแรกที่เราควรคำนึงถึง คือ การถามตนเองว่าอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร (Topic) มีสาระสำคัญอะไรบ้าง (Main Idea) และหากสนใจในเรื่องก็ต้องอ่านต่อ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด (Details) และมีประโยชน์หลายประการ คือ

1. เข้าใจรายละเอียด จะช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ความเข้าใจจะทำให้ความสามารถในการอ่านข้อความง่ายขึ้น
3. รายละเอียดจะช่วยให้มองว่ารูปแบบที่ผู้เขียนนำเสนอเป็นอย่างไรรูปแบบใด ซึ่งได้แก่ การลำดับเหตุการณ์ เป็นเหตุเป็นผลกัน และเป็นขั้นตอน เป็นต้น
4. สิ่งสำคัญ คือ ข้อสอบที่มักถามเกี่ยวกับรายละเอียดเป็นส่วนใหญ่ และหากเข้าใจในรายละเอียดก็จะทำให้สามารถทำคะแนนการสอบได้ดี

จะเห็นได้ว่า การเข้าใจในรายละเอียดของสิ่งที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง และจำเป็นที่นักเรียนจะต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะในเรื่องของการสแกนนิ่งซึ่งคือ การหารายละเอียดของเรื่องนั่นเอง

สแกนนิ่ง (Scanning) ได้แก่การอ่านข้อความอย่างรวดเร็วเพื่อหาคำตอบที่ต้องการ โดยที่นักเรียนจะค้นหาคำตอบตามที่ตนเองสงสัย และสนใจคำหรือกลุ่มที่จะช่วยตอบคำถามนั้นได้ โดยที่นักเรียนอาจจะเลยข้อความที่เกี่ยวข้อง เมื่อนักเรียนพบคำตอบที่ถูกต้องแล้วก็จะอ่านอย่างถี่ถ้วน ระมัดระวังเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง ในการอ่านเพื่อหารายละเอียด (Scanning) สิ่งที่เราควรคำนึงถึงได้แก่ไม่จำเป็นต้องรู้หรือเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทุกคำ เพราะเราต้องการแค่ข้อมูลบางอย่างเท่านั้นมีใช้ทั้งหมด หากเราพบสิ่งที่ต้องการแล้วก็ถือว่าการใช้เทคนิคนี้ประสบความสำเร็จตามที่เราคาด ส่วนมากเรามักจะใช้กลวิธีนี้ เมื่อต้องการหาคำตอบที่ต้องการ โดยมุ่งไปที่สิ่งที่สงสัยซึ่งโดยทั่วไปเรามักจะสแกนสิ่งที่ต้องการในชีวิตประจำวัน เช่นการหาตารางรายการทีวี หาหมายเลขโทรศัพท์อ่านโฆษณาในหนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ อ่านไปรษณียบัตร การหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ขั้นตอนในการใช้กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) มีดังต่อไปนี้

1. ไม่ต้องพยายามที่จะอ่านคำศัพท์ที่พบทุกคำ
2. กระโดดข้ามบางคำที่ไม่จำเป็น
3. ใช้ Key word and Phrases (คำหรือกลุ่มคำที่สำคัญ) ในโจทย์หรือที่กำหนดในการหาข้อมูล

การหาข้อมูล

กลวิธีการอ่านแบบสกิมมิง (Skimming) คือการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือการอ่านอย่างคร่าว ๆ (Skimming) เป็นวิธีการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งหวังที่จะทราบรายละเอียดของเนื้อเรื่อง หรือข้อความที่อ่านโดยการกวาดสายตาหาหัวเรื่องที่เราน่าสนใจและจะค้นหาเฉพาะแนวความคิดหลักเท่านั้น การอ่านแบบนี้ จะอ่านข้ามเป็นตอน ๆ และอาจข้ามบางประโยค หรือบางบรรทัดไปคือไม่อ่านทุกคำ แต่มองหาประเด็นหรือใจความสำคัญ (Main idea) หรือหาคำสำคัญของเรื่อง (Key words) โดยผู้เชี่ยวชาญบางท่านได้กล่าวไว้ว่าเป็นการอ่านด้วยนิ้ว (Reading with Fingers) การอ่านประเภทนี้ มักจะใช้กับการอ่านบทความ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร นวนิยาย สำหรับจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อหาประเด็นสำคัญหรือใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไปเพื่อเก็บรายละเอียดที่สำคัญบางอย่างเท่านั้น ซึ่งการอ่านวิธีนี้ จะไม่อ่านทุกคำหรือทุกประโยค แต่จะจับเฉพาะคำสำคัญ (Key word) ที่บอกว่าเนื้อเรื่องทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไรเท่านั้น ซึ่งหลักปฏิบัติในการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. อ่านสองหรือสามคำแรกและ/หรือ สองหรือสามคำสุดท้ายในแต่ละประโยคคือการอ่านข้ามสิ่งที่ไม่คิดว่าไม่มีความสำคัญในประโยค จะเข้าใจประโยคนั้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนและโครงสร้างของประโยคเป็นสำคัญ

2. การพรีวิว (Preview) คือความสามารถที่จะคิดและคาดการณ์เห็นแนวความคิดบางอย่างได้ล่วงหน้าก่อนการอ่านจริง การพรีวิวช่วยให้จับประเด็นได้เร็วขึ้นและช่วยให้อ่านข้ามข้อความโดยไม่เสียอรรถรส วิธีอ่านคือ อ่านประโยคแรกและประโยคท้ายของแต่ละย่อหน้าอย่างรวดเร็ว ก่อนแล้วจึงไปอ่านซ้ำอีกครั้งเพื่อเก็บใจความสำคัญต่อไป ซึ่งอ่านเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญในแต่ละย่อหน้าเท่านั้น

3. อ่านส่วนแรกของประโยคเร็ว ๆ วิธีนี้ จะไม่อ่านจนจบประโยคแต่จะกวาดสายตา มองผ่าน ๆ แล้วเริ่มต้นอ่านประโยคใหม่ ทำเรื่อย ๆ จนจบประโยคที่ต้องการจะอ่าน ขณะอ่านสายตาจะจับอยู่ที่ทางด้านซ้ายมือของประโยคตลอดเวลา คืออ่านข้อความแค่หนึ่งในสามประโยคเท่านั้น

4. อ่านเฉพาะส่วนกลางของหน้าหนังสือ สายตาจะจับเฉพาะตอนกลางของหนังสือเท่านั้น และอ่านเกือบทุกประโยคด้วย

5. อ่านแต่เฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ โดยที่คำสำคัญอาจเป็นตัวเอน หรือมีตัวเลข กำกอบอยู่ในเครื่องหมายคำพูดก็ได้ บางครั้งอาจขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ หรือขีดเส้นใต้ไว้ก็ได้ อาจเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งในบรรดาที่กล่าวมาทั้งหมดก็ได้

6. อ่าน Topic Sentence ซึ่งก็คือ ประโยคที่บรรจุหัวเรื่องและใจความสำคัญไว้ โดย Topic Sentence มักจะวางอยู่ที่ประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของข้อความ และส่วนน้อยที่อยู่ตอนกลางของเรื่อง และบางข้อความไม่มี Topic Sentence ผู้อ่านต้องสรุปเอาเองจากเนื้อเรื่องในบทความเท่านั้น

สรุปได้ว่าการอ่านแบบสแกนนิ่ง สิ่งที่เราจะต้องระลึกไว้คือไม่จำเป็นจะต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ในข้อความนั้น ๆ หมดทุกคำ ทั้งนี้เพราะว่าจุดมุ่งหมายของเราเพียงแต่ต้องการที่จะหาคำบางตัวเลขบางตัวหรือความคิดบางอย่างเท่านั้น ส่วนการอ่านแบบสแกนนิ่งหรือข้ามคำนี้มีประโยชน์ไม่น้อยทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประหยัดเวลาการอ่านลงไปได้มาก ช่วยให้อ่านสิ่งพิมพ์บางประเภทได้เร็วขึ้น และเข้าใจประเด็นหรือเนื้อหาที่สำคัญที่อ่าน

การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่าน ความหมาย ตามคำอธิบายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 ว่า “อ่าน ก. ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดู หรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกต หรือพิจารณาดูเพื่อความเข้าใจ คิด นับ (ไทยเดิม)” นอกจากความหมายตามพจนานุกรมนี้แล้วยังมีนักการศึกษาที่ให้ความหมายของการอ่านไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

บันลือ พลฤกษ์วัน (2534 : 29) ได้ให้ความหมายของการอ่าน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการอ่านจะต้องสามารถเข้าใจในเรื่อง การอ่านที่ปราศจากความเข้าใจไม่ใช่ความหมายของการอ่าน และเห็นว่าเป็นเพียงการฝึกออกเสียงเท่านั้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539 : 2) ได้กล่าวว่า การอ่านในความหมายของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารซึ่งผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

จากการศึกษาความหมายของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันบ้าง แต่ในสาระสำคัญสามารถสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการทำความเข้าใจเนื้อหาของสารที่ผู้ส่งสาร ส่งผ่านทางตัวอักษร ซึ่งผู้รับสารและผู้ส่งสารจะมีความเข้าใจตรงกัน สามารถนำความเข้าใจจากสาร ไปใช้ได้ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อไป

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะสำคัญ ที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ผู้อ่านเป็นคนรอบรู้ฉลาดทันคน ทันโลก ทันเหตุการณ์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาหลายคนตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และได้เสนอแนวความคิดที่สำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2523 : 1) ก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็น และให้ประโยชน์แก่มนุษย์มาก ทุกด้าน ทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของคนเรา ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น ฉะนั้นผู้อ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมได้เปรียบ และมีชีวิตที่ก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว เพราะการอ่านเปรียบเสมือนกุญแจสำหรับไขหาความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก และ ถ้าได้นำเอาความรู้ที่ได้ มาใช้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาให้แก่สังคมแล้ว บุคคลเหล่านี้ก็จะเป็นพลเมืองดีของสังคมได้ สังคมใดมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นก็ย่อมเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539 : 2) กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้ และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ก็จะช่วยให้อ่านมีพื้นฐานการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวางด้วย

จากการศึกษาความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ เป็นสิ่งสร้างเสริมความคิดอ่าน ความฉลาดรอบรู้ ทันโลกทันเหตุการณ์ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม และนอกจากนี้การอ่านยังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินอีกด้วย

3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสิ่งที่ผู้อ่านคาดหวังไว้ก่อนจะลงมืออ่านหนังสือเพื่อให้เกิดประโยชน์ตามต้องการ ในการอ่านหนังสือแต่ละครั้งผู้อ่านจะมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคล

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2523 : 1) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายการอ่านมีดังนี้

1. อ่านเพื่อปัญหาตนเอง เพราะเมื่อมนุษย์เราประสบปัญหาที่มักจะหาทางช่วยตนเองแก้ปัญหาที่นั้น ๆ ที่เกิดขึ้น การอ่านเป็นการช่วยแก้ปัญหาอย่างหนึ่ง
 2. อ่านเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพ และเกียรติยศชื่อเสียงของตนเอง
- คนส่วนใหญ่มุ่งหรืออ่านเพื่อที่จะปรับปรุงความคิดเป็นของตนเอง และอ่านเพราะอยากรู้อยากเห็น หรืออ่านเพื่อการเข้าใจอยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านวารสาร หนังสือพิมพ์ หรืออ่านเพื่อตอบปัญหาในอาชีพของตน
3. อ่านเพื่อความรู้ เพราะว่ามันมนุษย์เราต้องการให้ความรู้เพิ่มเติมขึ้นจากที่ตนมีอยู่เดิม และต้องการรู้ในสิ่งตนอยากรู้อยากเห็น เพราะฉะนั้นการอ่านเป็นส่วนหนึ่ง หรือ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้เพิ่มขึ้น

Glifford L. Bush และ Mildred H. Huebner (อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2539 : 3) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านดังนี้

1. ตอบสนองอารมณ์ที่ผู้อ่านพอใจ เช่น รัก ชอบ โกรธ เสียใจ และดีใจ
2. ช่วยให้พบกับความต้องการในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะช่วยชดเชยอารมณ์ที่ขาดหายไป และช่วยตอบสนองความต้องการในส่วนของอารมณ์หรือความรู้สึกที่ต้องการ
3. ติดตามเรื่องที่ได้รับฟังจากผู้อื่น
4. ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยแนวทางจากเรื่องที่อ่าน
5. ส่งเสริมให้มีความกระตือรือร้นในการอ่านเรื่องอื่น ๆ เพิ่มขึ้น
6. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
7. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของสมอง
8. ช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถใช้ประกอบการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ
9. รู้จักสถานที่ที่ไม่สามารถเดินทางไปเยือนแต่สามารถหาประสบการณ์ ได้จากการอ่าน
10. มีความคิดเป็นอิสระในการเลือกที่จะอ่าน
11. มีความเฉลียวฉลาด โดยอาศัยความรู้ และแนวคิดจากการอ่านไปสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้
12. เป็นการใช้เวลาพักผ่อน

13. ช่วยให้เกิดความสนใจในเรื่องใหม่ ๆ
14. ส่งเสริมการฝึกทักษะการอ่าน จากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น
15. เป็นการฝึกให้มีระดับความคิดสูงขึ้น
16. เปิดเผยความลึกกลับในเรื่องราวบางอย่างที่ผู้อ่านยังไม่เคยรู้มาก่อน
17. ช่วยให้มีสุขภาพจิตดีขึ้น
18. ช่วยให้มีความคิดแตกฉานมากขึ้น
19. ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
20. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเรื่อง

ส่วนตัว

21. ส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมกับผู้เขียน
22. ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถเผชิญหน้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ด้วยความเชื่อมั่นมาก

ยิ่งขึ้น

23. พัฒนาคุณค่าทางสังคม โดยอาศัยความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ให้

กว้างขวางขึ้น

24. ช่วยให้ผู้อ่านมีหูตากว้างไกลมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ Lyle L. Miller (อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2539 : 3) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scanning or Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียด และจับใจความสำคัญทั่ว ๆ ไป (Exploratory Reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading)

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุป ได้ว่า นอกจากจะเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพของผู้อ่านตลอดจนส่งเสริมสมรรถภาพในการอ่านของผู้อ่านแล้วยังประโยชน์ให้เกิดความเพลิดเพลินอีกด้วย

4. ลำดับขั้นพัฒนาในการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539 : 10) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นพัฒนาในการอ่านสรุปได้ว่า พัฒนาการทางร่างกายมีผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียน เพราะการอ่านเกี่ยวข้องกับ

ความพร้อมทางสมอง ที่จะแปลความสัญลักษณ์ต่าง ๆ นอกจากนั้นการอ่านยังเกี่ยวข้องกับอวัยวะหลายอย่าง คือ หู ตา ปาก ด้วยเหตุนี้ลำดับขั้นพัฒนาในการอ่านจึงต้องเป็นไปตามลำดับขั้นของพัฒนาการทางร่างกาย เพื่อให้การสอนอ่านเป็นไปตามลำดับขั้นพัฒนาการ ครูจำเป็นต้องศึกษาลำดับขั้นพัฒนาความคิด และความเจริญทางภาษาให้เข้าใจก่อนการเริ่มต้นสอนอ่าน นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้แบ่งลำดับขั้นพัฒนาการอ่านซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Jean Piaget (อ้างถึงในสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2539 : 10) ไว้เป็น 6 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นก่อนเริ่มอ่าน จะเริ่มตั้งแต่ทารกจนกระทั่งถึงวัยก่อนเข้าโรงเรียนอนุบาล เด็กในวัยนี้จะเลียนแบบภาษาจากบิดามารดา และผู้ใกล้ชิด
2. ขั้นเริ่มต้นอ่าน เริ่มตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เด็กจะคุ้นเคยกับคำง่าย ๆ และพูดประโยคสั้น ๆ ได้ ใช้คำที่มีความสัมพันธ์กับความหมาย
3. ขั้นเริ่มต้นอ่านอย่างอิสระ เริ่มตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 เด็กเริ่มมีความพร้อมที่จะอ่านอย่างอิสระ โดยต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่ในบางโอกาส
4. ขั้นถ้อยความรู้ เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 4 เด็กต้องการคำแนะนำในการเลือกหนังสือ สามารถนำถ้อยคำ ความหมาย และความรู้จากที่อ่านเรื่องหนึ่งไปใช้กับอีกเรื่องหนึ่งได้
5. ขั้นวุฒิภาวะระดับกลาง สามารถใช้วิธีอ่านในแบบต่าง ๆ ที่ครูสอนและรู้จักคิดวิจารณ์ญาณมากขึ้น
6. ขั้นวุฒิภาวะระดับสูง เด็กจะมีรสนิยมในการอ่านรู้จักเลือกหนังสือให้เหมาะสมกับความสนใจ การอ่านจะมีประสิทธิภาพตามลำดับขั้นพัฒนาการย่อมขึ้นกับพัฒนาการทางร่างกาย และทางสมองที่เป็นไปในลักษณะปกติด้วย

สรุปได้ว่า ในการพิจารณาเลือกเรื่องมาให้เด็กอ่าน หรือนำมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านให้เด็ก จะต้องพิจารณาให้เหมาะสม ให้ตรงกับความสนใจ ความสามารถและพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัย เพราะถ้าเด็กได้อ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจแล้ว จะช่วยกระตุ้นให้เด็กต้องการอ่านมากยิ่งขึ้น เพิ่มทัศนคติ และมีนิสัยรักการอ่านมากยิ่งขึ้น

5. การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ

5.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอย่างมากในการแสวงหาความรู้ในปัจจุบัน การอ่านช่วยให้มนุษย์เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลการพัฒนาทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม มีผู้กล่าวถึงความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543 : 15-16) ความเข้าใจในการอ่านคือ การที่ผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจ ในข้อความในระดับต่าง ๆ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์การ

เรียนรู้ของผู้อ่านตลอดจนกระทั่งถึงสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน และผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่อ่านมาในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ ขยายความ และสรุปความของเรื่องที่ได้

รัตนี คงน้อย (2544 : 17) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การทำความเข้าใจประเด็นของเรื่อง หรือข้อความที่อ่าน สามารถจับเนื้อหาสาระของเรื่อง แปลความหมายของสิ่งที่อ่าน แล้วเข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ได้

กิ่งเพชร ป้องแก้ว (2545 : 11) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค ในการอ่านบริบทต่าง ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง ลำดับความ ตีความ ขยายความ สรุปความจากเรื่องที่อ่าน หรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการ สื่อความหมายได้ โดยผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิม การคาดเดาเรื่องล่วงหน้า และความรู้ทางภาษาศาสตร์มาช่วยทำความเข้าใจความหมายโดยรวม

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545 : 14) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้เรียนได้ในด้านแปลความ ตีความ สรุปความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดเรื่องที่อ่าน

จรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546 : 11) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อ่านได้ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้

นุชศรา ครุพานิชย์ (2546 : 28) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเขต ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความ สรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง กระบวนการคิดที่เกิดจากการอ่าน การรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็น จิตนาการของผู้เขียน โดยผู้อ่านตีความหมายจากสัญลักษณ์ที่เขียน สามารถสื่อความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความ อธิบาย ขยายความคิด เรียงลำดับเหตุการณ์ เรื่องราว บอกรายละเอียดของเรื่องที่ได้

5.2 ประเภทความเข้าใจและความสามารถในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการอ่านเพราะผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากการอ่านเมื่ออ่านแล้วเกิดความเข้าใจหรือได้ความหมายที่ถูกต้องจากการอ่าน

กิ่งเพชร ป้องแก้ว (2545 : 12) ได้สรุปความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในการระดับการแปลความ (Literal Comprehension)

หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูลที่คุณเขียนนำเสนอไว้อย่างชัดเจน

2. ความสามารถในการตีความ (Inferential Comprehension)

หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูล และความคิดของคุณเขียน ที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้อย่างตรงไปตรงมา

3. ความสามารถในการวิเคราะห์ (Critical Comprehension)

หมายถึงความสามารถในการประเมินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ถึงเรื่องที่จะเกิดตามมาได้หรือสามารถบอกได้ว่า ข้อสรุปของงานเขียนนั้น ๆ ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

กึ่งเพชร ป้องแก้ว (2545 : 12) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ความสามารถในการระดับการแปลความ (Textually Explicit

Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมาได้ ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้จะสามารถระบุความคิดหลัก ความคิดรองของเรื่องหรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์ หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในบทอ่านได้

2. ความสามารถในการตีความหมาย (Textually Implicit

Comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยที่ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้สามารถที่จะตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ (Implicit or Interpretive Comprehension Question) สามารถสรุป และทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้ รวมทั้งรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิด วัตถุประสงค์ของผู้เขียน ตลอดจนสามารถระบุความคิดหลักของเรื่องที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอไว้อย่างตรงไปตรงมาได้

3. ความสามารถในการวิเคราะห์ สรุปความ (Critical Reading) เป็น

ระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความและประเมินเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่านได้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริง และอะไรเป็นเพียงความเชื่อหรือความคิดเห็นของผู้เขียน และสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่น ๆ ได้ ตลอดจนเข้าใจภาษาเชิงอุปมา ที่ผู้เขียนนำมาใช้ และยังสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีทัศนคติต่อเรื่องที่น่าเสนออย่างไร

4. ความสามารถในการระดับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scripturally Implicit

Comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูง ที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เข้ามาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบเห็นในบทอ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้น ๆ

สมุทฺร เซ็นเซาวนิช (2551 : 101-102) ได้แบ่งประเภทของความเข้าใจไว้ 2 ประเภทดังนี้

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) คือ ความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอจะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญ ๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ขณะที่อ่านจะต้องมีสมาธิแน่วแน่ จึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) คือ ความเข้าใจที่อาศัยความรู้ ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้านเป็นหลักใหญ่ เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย (Purpose) ของผู้เขียนว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอน หรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพินิจพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึงเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่ได้พบเห็นมาแล้วแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านหมายถึงความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ ความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ทำให้ผู้อ่านเกิดความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน

5.3 ทักษะพื้นฐานของการอ่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ

บัญญัติ อึ้งสกุล (2545 : 67) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า ความสามารถในการอ่านย่อมขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Wording Meaning) เป็นพื้นฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ชัดเจน และกว้างขวางย่อมจะทำให้เข้าใจประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Unit) เด็กจะต้องอ่านหน่วยของความคิดคือแบ่งเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายของคำที่ต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ เพราะการอ่านทีละคำจะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่านทีละประโยค

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของกลุ่มคำและคำแล้ว ต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ กลุ่มคำ และกลุ่มคำในประโยคด้วย

4. การเข้าใจอนุเฉท (Paragraph Comprehension) ผู้เรียนจะเข้าใจอนุเฉทได้ดี

ก็ต่อเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเขตการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคนั้นค่อนข้างยาก แต่ถ้าผู้เรียนขาดความสามารถด้านนี้แล้วจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขต (Comprehension of Larger Units) ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิดเรื่องที่สามารถอ่านได้

สรุปได้ว่า ทักษะพื้นฐานทั้งหมดจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันคือ ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านได้ก็ต่อเมื่อ ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำและกลุ่มคำ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการเข้าใจประโยค การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคก็ทำให้เข้าใจอนุเขตและการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเขตก็จะทำให้เข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านทั้งหมด

5.4 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

กิงเพชร ป่องแก้ว (2545 : 10) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอนอ่านดังนี้

1. ทักษะคติ หรือแรงจูงใจในการอ่าน (Affective Aspects) ผู้อ่านจะอ่าน หรือทำความเข้าใจเนื้อหา หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้น

2. ความสามารถในการใช้ชีวิตกลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognitive Knowledge) คือการตระหนักในการเลือกใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

3. ความรู้เรื่องของความต่อเนื่อง (Discourse Knowledge) คือความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษา และการเรียบเรียงที่แตกต่างกันของงานเขียนแบบต่าง ๆ เช่น จดหมาย บทความ นิทาน ความรู้เหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านคาดเดาความหมายโดยรวมของเรื่องได้ แม้แต่เพียงแค่อ่านคำแรกของประโยค

4. ความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษา (Syntactic Knowledge) คือ ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของคำ วลี หรือประโยค ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านตีความ และเรียบเรียงความหมายของแต่ละคำหรือประโยคได้อย่างถูกต้องและสัมพันธ์กัน

5. ความรู้เรื่องความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary Knowledge) หมายถึง การที่ผู้อ่านทราบความหมายของคำศัพท์นั้นอยู่แล้ว หรืออาจเป็นการทราบความหมาย โดยใช้บริบทของคำนั้นช่วยในการตีความ

6. ความรู้ในการอ่านคำ (Decoding Knowledge) คือ ผู้อ่านจะต้องอ่านคำศัพท์ได้ไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียง หรืออ่านในใจก็ตาม แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ผู้อ่านจะต้องอ่านคำศัพท์ได้ทุกตัวจึงจะทราบความหมาย เพราะผู้อ่านสามารถใช้บริบทของคำช่วยในการตีความ

7. ความเป็นอัตโนมัติ (Automaticity) คือ การให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ

ต่าง ๆ ของการอ่านอย่างเป็นอัตโนมัติในขณะที่กำลังอ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านในระดับต้นจะให้ความสำคัญกับการใช้องค์ประกอบต่าง ๆ อย่างระมัดระวัง แต่ผู้อ่านที่มีความสามารถมากขึ้นจะใช้องค์ประกอบนั้น ๆ ได้อย่างอัตโนมัติ และจะเพิ่มความสำเร็จให้กับการทำงานเข้าใจความหมายโดยรวมมากกว่า

8. งานเขียนที่เหมาะสม (Emergent Literacy Aspects) เมื่อการอ่านเป็นกระบวนการที่สามารถพัฒนาขึ้นได้ ดังนั้น หากผู้อ่านได้อ่านงานเขียนที่เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถ เนื้อหานั้นก็ช่วยส่งเสริมให้กระบวนการอ่านพัฒนาขึ้นได้ตามลำดับ

เรวัตี หิรัญ (2540 : 150-151) ได้สรุปองค์ประกอบของการอ่านที่จะทำการวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่ว ๆ ไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำ ได้แก่ ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับคำอย่างกว้างขวางหรือความชำนาญในการใช้คำ เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด

2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งรวมทักษะอื่น ๆ ด้วย เช่น การรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษรและความสามารถในการติดตามเรื่องที่อ่านตามลำดับ

3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผลที่ตามมา การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่านทราบถึงความสำคัญ และการจัดลำดับความคิด เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่านโดยการได้ข้อสรุปหรือหลักเกณฑ์จากเรื่องที่อ่าน

4. ความซาบซึ้ง หมายถึง ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจหรือจุดมุ่งหมาย

สมุทร เซ็นเชวนิช (2551 : 103) ได้สรุปองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านไว้ 6 ประการ คือ

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็สามารถทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรที่ควรสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญความลึกซึ้งเล็กน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้ถูกต้อง มีเหตุผลและ

นำเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง ไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้สึกที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ศรีวิไล พลมณี (2545 : 140-141) ได้วิเคราะห์ขบวนการอ่านที่มีประสิทธิภาพพบว่ามืองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้อ่านจะต้องเป็นผู้รู้ภาษานั้น ๆ ดีก่อนที่จะอ่าน มีความเข้าใจและพูดภาษานั้นได้ก่อนที่จะมีการฝึกอ่าน

2. ผู้อ่านจะต้องรู้จักวิเคราะห์หรือแยกแยะคำ (Dissect) โดยดูว่าประกอบคำได้อย่างไร

3. ผู้อ่านจะต้องรู้ถึงลักษณะการอ่านตามลักษณะของภาษานั้น ๆ

4. ผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ถึงลักษณะคำ แยกแยะตัวอักษรได้แม้จะเขียนแบบต่าง ๆ

5. ผู้อ่านต้องเรียนรู้ระบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง เพื่อช่วยให้อ่านคำหรืออ่านออกเสียง หรือรู้ความหมายของคำ

6. ผู้อ่านต้องเรียนรู้วิธีเข้าใจและระลึก สัญญาณ หรือแนวแนะ (Clues) ในอัน

ที่จะอ่านออกเสียง หรือรู้ความหมายของคำ

7. ผู้อ่านต้องเรียนรู้ว่า ตัวอักษรเป็นสิ่งที่แทนคำพูด และมีความหมายเปรียบเทียบกับกันได้

8. ผู้อ่านต้องเรียนรู้การใช้เหตุผลและความนึกคิดต่อสิ่งที่อ่านภายในขอบเขตความรู้ สติปัญญา และประสบการณ์

สรุปได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน จนไม่อาจจะแยกออกจากกันได้ การอ่านเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่อ่านจะขึ้นอยู่กับบทอ่าน บทอ่านจะต้องมีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้อ่าน ความสามารถด้านภาษา และความสามารถในการนำพื้นฐานความรู้เดิมมาทำความเข้าใจกับบทอ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการที่เริ่มตั้งแต่การรับข่าวสารจากสิ่งที่อ่าน (Input Text) การแปลความหมายหรือการทายสิ่งที่อ่านนั้น การทบทวนหรือการทายสิ่งที่หายไปแล้ว ผู้อ่านไม่จำเป็นจะต้องใช้ตัวแนะ (Clues) ทั้งหมดในการเดาความหมายข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะเลือกเอาข่าวสารบางอย่างในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จึงเกิดความเข้าใจสามารถตีความได้ และจับใจความสำคัญได้

5.5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 88-89) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะอ่าน ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนได้อ่านหลาย ๆ วิธีเพราะหนังสือแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการอ่านต่างกันและทักษะที่ใช้อ่านก็แตกต่างกันด้วย วิธีอ่านที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปมีดังนี้คือ

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือรู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้า (Prediction) และเลือกจับใจความ
2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น วันที่ ตัวเลข สถานที่ ผู้สอนต้องฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักหัดอ่านทั้ง 2 วิธีโดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าว ในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬาและโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ผู้เรียนจะรู้จักจับใจความสำคัญโดยละเว้นการอ่านโดยการแปลคำต่อคำ
3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough Reading หรือ Receptive Reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้องเข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน
4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) ทักษะการอ่านแบบนี้เป็นทักษะที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับที่สูงขึ้นเพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ การอ่านระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 179) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งทีนอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อศึกษาตัวภาษา เพราะในชีวิตจริง การอ่านสิ่งต่าง ๆ ผู้อ่านไม่ได้สนใจที่ตัวภาษาแต่สนใจที่สาระที่ได้รับหลังจากนั้นก็อาจจะมีการแสดงออกต่อสิ่งที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ จุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นส่วนสำคัญสำหรับการอ่านเพื่อการสื่อสาร ในการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถจัดกิจกรรมในการสอนอ่านได้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมนี้ได้แก่
 - 1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้
 - 1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจ โครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip Story) อาจจะเป็น ย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer) เล่าเรื่อง โดยสรุป

3. กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจ ของผู้เรียน กิจกรรมของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำ อาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะ การพูด และการเขียนก็ได้

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือโต้ตอบ เช่น เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็น

เรวัตี หิรัญ (2540 : 151-152) ได้เสนอแนะวิธีสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะ ในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมนักเรียนให้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์ ด้วยการแนะนำคำที่มีรากศัพท์ เดียวกันรวบรวมคำที่คล้ายคลึงกันเป็นกลุ่ม หากคำที่อยู่ในประเภทเดียวกัน ฝึกให้นักเรียนเดา ความหมายของคำใหม่ โดยอาศัยตัวชี้แนะจากบริบท (Context Clues)

2. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้าง หรือแบบประโยค ใช้วิธีการทำนองเดียวกัน กับการเพิ่มพูนคำศัพท์

3. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อที่จะได้เข้าใจ ความหมายของคำได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ด้วยการใช้อุปกรณ์เท่าที่ทำได้ เช่น รูปภาพ ของจำลอง หรือ สิ่งของอื่น ๆ ครูอาจจะอธิบายเป็นภาษาแม่ก็ได้

4. ใช้คำถามเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านยิ่งขึ้น คำถามนำของครูควรเริ่มต้นจากคำถามง่าย ๆ ประเภทตอบรับหรือปฏิเสธ (Yes/No Questions) ก่อนต่อไปจึงใช้คำถามประเภทที่มีคำแสดงคำถามนำ (Wh-Questions) นอกจากนี้ยังมีคำถามที่ให้นักเรียนบอกใจความสำคัญ (Main Idea) ของข้อความที่อ่านหรือหาคำที่บรรยายลักษณะเหตุการณ์ เกี่ยวกับคน สิ่งของจากเรื่องที่อ่าน

5. ช่วยฝึกให้นักเรียนสามารถอ่านเร็ว และรู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่าน ตามแต่ละประเภทของเรื่องที่อ่าน และวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- 5.1 จับเวลาหรือกำหนดเวลาสั้น ๆ ทุกครั้งที่นักเรียนอ่านในใจ
- 5.2 พยายามลดเวลาที่กำหนดให้อ่านข้อความหนึ่ง ๆ ให้เหลือน้อยลง
- 5.3 ระวังมิให้นักเรียนอ่านโดยทำปากขมุบขมิบ หรือใช้นิ้วชี้ไป

ตามข้อความที่กำลังอ่าน เป็นต้น

5.4 บอกวัตถุประสงค์ของการอ่านทุกครั้ง เช่น ให้อ่านเพื่อหาคำตอบหาคำที่ต้องการ หาข้อความที่ช่วยเฉลยปัญหา หาใจความสำคัญ (Main Idea หรือ Central Thought) หรืออ่านเพื่อตั้งชื่อเรื่อง

5.5 ให้นักเรียนมีสมุดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านเร็ว (Speed Reading) รวมทั้งคะแนนทดสอบที่ได้จากความเข้าใจในการอ่านเรื่อง หากทำเป็นสมุดกราฟได้จะช่วยให้เห็นความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี และเด่นชัดยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการสอนทักษะการอ่านประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนการอ่าน ขั้นขณะอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ในการสอนทักษะการอ่านผู้สอนต้องเตรียมตัวทั้งก่อนการอ่าน ขณะอ่าน และหลังการอ่าน และจะต้องทำความเข้าใจขั้นตอนของการอ่าน ผู้สอนต้องให้ผู้อ่านได้ฝึกหลาย ๆ วิธี จึงเป็นอย่างดีที่จะสามารถสอนอ่านให้ประสบความสำเร็จได้

5.6 การทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แมตเซน (Madsen. 1983 : 85-95) กล่าวถึงเทคนิคในการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับผู้อ่านระดับพื้นฐานและระดับสูงกว่าดังนี้

1. ระดับพื้นฐาน ทดสอบได้ดังนี้

1.1 การใช้รูปภาพ (Picture Cues) ได้แก่ การนำเสนอรูปภาพแล้วให้ผู้อ่านตอบคำถามจากภาพที่กำหนด อาจตอบถูกผิด หรือการเลือกตอบจากตัวเลือก

1.2 การใช้วลี หรือประโยค (Phrase and Sentence Cues) ส่วนใหญ่ใช้กับผู้เริ่มเรียนภาษา โดยการกำหนดวลี หรือประโยคที่เป็นความจริงและไม่จริง หรือการจับคู่ระหว่างวลีกับประโยค ซึ่งมีหลักในการตั้งคำถาม คือ

1.2.1 กำหนดคำตอบที่ผู้ตอบสามารถตอบได้โดยไม่ต้องใช้ทักษะทางภาษา

1.2.2 ไม่ควรใช้คำถามที่มีเนื้อหาที่ทำให้เกิดความลำเอียง เช่น

คำถามในเรื่องที่ผู้อ่านบางคนมีความรู้สึกดีและสามารถตอบได้

1.2.3 การกำหนดตัวเลือกในโจทย์แบบมีตัวเลือกต้องชัดเจนไม่กำกวม

1.3 การทดสอบโดยการให้ตอบถูกผิด และแบบจับคู่วลี หรือประโยค

2. เทคนิคการทดสอบการอ่านสำหรับการอ่านขั้นสูง

2.1 การทดสอบโดยใช้คำตอบที่มีตัวเลือก (Standard Multiple-

Choice) คำถามที่ใช้อาจเป็นทั้งในลักษณะที่ผู้อ่านสามารถหาคำตอบจากเนื้อหาในบทอ่าน และการหาคำตอบที่ต้องบูรณาการความคิดหรือข้อความที่อ่านหลาย ๆ ข้อความมาประกอบกัน เป็นการถามแบบให้สังเคราะห์สิ่งที่ได้จากการอ่าน หรือคำถามที่นักเรียนต้องใช้การสรุปอ้างอิงจากสิ่งที่อ่าน

2.2 การทดสอบโดยใช้แบบโคลสมิตัวเลือก (Multiple-Choice) ได้แก่ แบบทดสอบที่มีการตัดคำบางคำออกไป และกำหนดตัวเลือกให้ตอบ แบบทดสอบนี้มีข้อจำกัดอยู่ที่มีบางคนแย้งว่าในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น แม้จะไม่ได้อ่านบางคำ ผู้อ่านก็สามารถเข้าใจถึงเรื่องในภาพรวมได้ แต่บางคนให้เหตุผลว่า การทดสอบแบบนี้ยังใช้ทดสอบได้ดีเพราะในทุก ๆ ประโยคต้องมีข้อมูลที่จะชี้ให้เห็นสิ่งที่กล่าวอย่างเฉพาะเจาะจง

สรุปได้ว่า ผู้สอนควรใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับระดับชั้น และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อจะได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรงตามกับศักยภาพของผู้เรียนเอง

5.7 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 91-92) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เสริมการพัฒนาการสอนทักษะอื่น ๆ การประเมินผลอาจทำได้โดยให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยแสดงออกมาโดยใช้ทักษะฟัง-พูด หรือเขียนได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ให้หาความหมายของศัพท์
2. ให้บอกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ความระหว่างประโยค (Discourse Features)
3. ให้หาความหมายจากประโยคที่กำหนดให้
4. ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก (Multiple Choice)

5. ให้เรียงลำดับเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
6. ให้เติมคำในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลส
7. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ
8. ให้ตั้งชื่อเรื่อง

การตรวจให้คะแนนทักษะการอ่าน ลักษณะของข้อทดสอบมี 3 ประเภท คือ

1. ข้อสอบแบบปรนัย ซึ่งได้แก่ ผิดถูก แบบเลือกตอบ แบบเติมคำ และถามตอบให้คะแนน 0 เมื่อตอบผิด และ 1 เมื่อตอบถูก
2. การทดสอบที่แสดงออกทางกิริยาท่าทาง การให้คะแนนพิจารณาดังนี้
 - 4 อ่านครั้งเดียวแล้วทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง
 - 3 ทำตามคำสั่งได้ถูกต้องหลังการอ่าน 2 ครั้ง
 - 2 อ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้เองไม่ต้องอ่านใหม่ 2 ครั้ง

- 1 อ่านแล้วทำตามคำสั่งได้ไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขเองโดยไม่ต้องอ่านครั้งที่ 2
- 0 อ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง
3. การตรวจให้คะแนนข้อสอบโคลซ มี 2 วิธี เหมือนการตรวจให้คะแนนทักษะฟัง

คือ

1. ให้คะแนนคำตอบที่ตรงตามคำที่ถูกตัดออกไป (Exact Word)
2. ให้คะแนนคำที่ใกล้เคียง คือคำที่เป็นที่ยอมรับว่าไปด้วยกันได้

(Acceptable Answer) คือเป็นคำที่เหมาะสม และไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป การพิจารณา

คะแนนขึ้นอยู่กับ ผู้ตรวจว่าจะมีเกณฑ์อย่างไร โดยปกติจะไม่หักคะแนนที่สะกดผิด ถ้าคำ ๆ นั้นพอจะอ่านได้

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลทักษะการอ่านทำได้โดยให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจเรื่องี่อ่านโดยแสดงออกมาโดยใช้ทักษะฟัง พูด เขียน หรือการตรวจให้คะแนนทักษะการอ่านในลักษณะของข้อทดสอบ

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีผู้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้มากมายซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกัน ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 1) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งเป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

รุจิรี ภู่อาระ (2545 : 159) หมายถึง เครื่องมือแนวทางในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม แผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและ ชุดการสอนที่ดีจะต้องสามารถตอบคำถามได้ว่า

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง
2. เสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้างจึงจะให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์
3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงนักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรจึงจะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์
5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

จากแนวความคิดของนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการระดมสรรพวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขั้นสุดท้าย ซึ่งทำได้โดยนำกำหนดการสอนมาขยายรายละเอียดให้เกิดความชัดเจน และสะดวกในการสอน องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และอาจจะมีภาคผนวกซึ่งเป็นรายละเอียดประกอบองค์ประกอบข้างต้น ซึ่งจะทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะเอื้อต่อการเรียนการสอน การประเมินตามสภาพที่แท้จริง จะต้องระบุหลักฐานผลงาน ชิ้นงานที่เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะเก็บสะสมไว้ในแฟ้มสะสมผลงานต่อไป

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ถือเป็นแผนที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเปรียบเสมือนหลักสูตรระดับห้องเรียนที่มีอิทธิพลส่งผลการเรียนมากที่สุด ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการกำหนดระดับพัฒนาการของคุณภาพของผู้เรียนด้านต่าง ๆ การวิเคราะห์ผู้เรียน การสำรวจความสนใจ การกำหนดเป้าหมาย การแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรม ชิ้นงาน และแนวทางการประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปให้บังเกิดผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. ลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือ กระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ ที่สามารถจัดหาได้ ในท้องถิ่น หลีกเลียงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป ราคาสูง

4. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปแบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดเรื่อง เพื่อกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ อาจกำหนดเรื่องในหลักสูตร หรือ กำหนดเรื่องขึ้นใหม่ตามความเหมาะสมก็ได้ การจัดแบ่งเนื้อหาเรื่องย่อยอย่างไรขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาและการใช้แผนการจัดการเรียนรู้นั้น การจัดแบ่งเนื้อหาเพื่อทำแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละระดับย่อมไม่เหมือนกัน

2. การจัดหมวดหมู่สาระการเรียนรู้ตามความต้องการและความเหมาะสม

3. การจัดเป็นหน่วยการสอน จะแบ่งกี่หน่วย หน่วยหนึ่งควรใช้เวลาเท่าใด ใช้เวลาเรียนเป็นคาบหรือสัปดาห์ หรืออาจเป็นคาบตามความเหมาะสมกับวัย และระดับของผู้เรียน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียน

4. การกำหนดหัวเรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนออกเป็นหัวข้อย่อย เพื่อสะดวกต่อการเรียนรู้แต่ละหน่วย ประกอบด้วยประสบการณ์เรียนรู้อะไรบ้าง ก็กำหนดหัวข้อแต่ละหน่วยขึ้น

5. การกำหนดความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการ (Principle) ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดหรือหลักการอะไรบ้าง ฉะนั้นการพิจารณากำหนดความคิดรวบยอด หรือหลักการให้ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการสอน มีเกณฑ์การตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการเรียนรู้ได้ชัดเจน

7. การวิเคราะห์งาน โดยนำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังแต่ละข้อมาวิเคราะห์กิจกรรมว่าควรจะทำอะไรก่อนหลังแล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

8. การจัดกิจกรรมหลังจากพิจารณาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละข้อนั้นว่าจะจัดกิจกรรมอย่างไรจึงจะบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นจะต้องพิจารณา กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเสริมความสนใจและความสามารถของผู้เรียนรู้ได้

9. กำหนดแบบประเมินผล ครูต้องพิจารณาวิธีการในการประเมินผล จึงจะประเมินผลได้อย่างแน่นอนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกำหนด

10. การเลือกและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากการจัด เมื่อทราบว่าจะใช้สื่อการสอนอะไรแล้วก็จัดหาและผลิตเพื่อให้ได้ตามความต้องการ จัดเป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกต่อการใช้

11. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว

โดยการทดสอบใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

12. การสร้างข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรคำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. ควรจัดให้สอดคล้องกับธรรมชาติของวิชานั้นๆ
2. ควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนการสอน

เป็นส่วนใหญ่

3. ควรจัดให้สอดคล้องกับสาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้
4. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลายรูปแบบ หลายวิธีให้สอดคล้องกับ

ความสนใจ และระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

5. ควรเขียนกิจกรรมการเรียนการสอนให้ละเอียดชัดเจน

กล่าวโดยสรุป การเขียนกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเขียนให้ละเอียดชัดเจนเป็นข้อ ๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำทาง และจัดเป็นกระบวนการให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม เป็นส่วนใหญ่นั่นเอง

5. องค์ประกอบและรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543 : 72) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. หัวเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหา
5. กิจกรรมการเรียนการสอน
6. สื่อการเรียนการสอน
7. การวัดผลประเมินผล
8. ภาคผนวกหรือเอกสารประกอบท้ายแผน
9. ความเห็นของผู้ตรวจ
10. ผลการใช้แผน หรือผลการสอน

รายละเอียดของส่วนประกอบในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

เป็นการจัดทำรายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำเอากิจกรรม เนื้อหา จุดประสงค์ แต่ละตอนจากการวางแผนการจัดการเรียนรู้อาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ตามแบบที่กำหนดโดยทั่วไป ซึ่งนิยมเขียนให้มีส่วนประกอบและแนวการเขียนรายละเอียดของ ส่วนประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้
เขียนชื่อรายวิชา ชั้นเรียน เรื่องและเรื่องย่อย หรือหน่วยความรู้หรือ หน่วยย่อย จำนวนชั่วโมง อาจจะมีเพิ่มเติมชื่อผู้สอนและวันเวลาที่สอนด้วย
2. สาระสำคัญ
เขียนบทสรุปที่แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่สอนกับจุดประสงค์ หรือสิ่งที่ต้องการ ให้เกิดกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร บางตำราเรียกบทสรุปนี้ว่า ความคิดรวบยอด
3. จุดประสงค์
เขียนสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อจบกิจกรรมการเรียนการสอน นิยม เขียนจุดประสงค์ที่วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา และหาความสัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรม ไว้แล้ว ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้หรือจัดทำกำหนดการสอน และเพิ่มเติมหรือแยกย่อยเป็น จุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. เนื้อหา
เขียนชื่อเรื่องที่ต้องการให้เรียนรู้ และอาจจะเพิ่มเติมเรื่องย่อย หรือข้อสรุป ของเรื่องด้วยก็ได้
5. กิจกรรมการเรียนการสอน
เขียนขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และการใช้สื่อหรือเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรม นิยมแสดงให้เห็น ชั้นนำ ชั้นสอน ชั้นสรุป ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ จึงมีข้อพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ
6. สื่อการเรียนการสอน
เขียนชื่อสื่อหรือเครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งสื่อของผู้สอน หรือของผู้เรียนทุกรายการ
7. การวัดผลประเมินผล
เขียนชื่อวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ เก็บข้อมูล หรือ การประเมินการเรียนรู้ ของผู้เรียนทุกขั้นตอนหรือทุกประเภทที่ใช้ในการสอนหรือแผนการจัดการ เรียนรู้ นั้น ๆ
8. บันทึกผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
เป็นส่วนของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการตรวจสอบแผนการจัด

การเรียนรู้จะเขียนบันทึกความเห็น ผลการตรวจหรือข้อเสนอแนะที่จะให้ผู้สอนนำไปใช้ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ

9. บันทึกผลหลังการสอน

เป็นส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อมูลต่าง ๆ จากการจัดการเรียนการสอนเมื่อเสร็จสิ้นการสอนตามแผน อาจจะเป็นบันทึกความสำเร็จ ปัญหา ผลการเรียนรู้ที่ควรแก้ไขปรับปรุงเรื่องที่ควรเพิ่มเติมในแผนการจัดการเรียนรู้ถัดไป หรืออื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวอย่าง แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายหรือหัวข้อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรื่องเวลา ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ.....
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 - จุดประสงค์ย่อย 1.
 2.
 3.
3. เนื้อหา.....
4. กิจกรรมการเรียนการสอน.....
5. สื่อการเรียนการสอน
 1.
 2.
 3.
6. การวัดผลและประเมินผล
 - 1) วัดตามจุดประสงค์
 - 2) วิธีวัด
 - 3) เกณฑ์การผ่าน
 - 4) เครื่องมือวัด
7. กิจกรรมเสนอแนะ

6. ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของครูผู้สอน เพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะลงมือเขียน โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

วัฒนาพร ระบุว่าทุกซ์ (2542 : 83-136) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนมีหรือบรรลุ ซึ่งมีทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ จุดประสงค์การเรียนรู้จะได้อาจมาจากจุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ และจุดประสงค์ในคำอธิบายรายวิชา การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ จะต้องเขียนให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านและเขียนในเชิงพฤติกรรม จุดประสงค์สามารถจำแนกได้ 3 ด้าน ดังนี้คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive) คือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง (HEAD) หรือความรู้ในเนื้อหาวิชาหรือในทฤษฎี
2. ทักษะ (Skill) คือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติที่ต้องลงมือทำ (HAND)
3. จิตพิสัย (Affective) คือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม หรือเจตคติหรือความรู้สึกในจิตใจ (HEART)

จุดประสงค์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

1. จุดประสงค์ปลายทาง คือจุดประสงค์ที่เป็นเป้าหมายสำคัญ ที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการเรียนแต่ละเรื่อง หรือแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
2. จุดประสงค์นำทาง คือ จุดประสงค์ที่วิเคราะห์แตกออกจากจุดประสงค์ปลายทางเป็นจุดประสงค์ย่อย โดยกำหนดพฤติกรรมสำคัญที่คาดหวังให้เกิดกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนจากจุดย่อยไปจนถึงจุดใหญ่ปลายทาง ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์นำทางไปสู่จุดประสงค์ปลายทาง

ขั้นที่ 2 การกำหนดแนวการจัดการเรียนการสอน (LEARNING)

เป็นการพิจารณาว่า การเรียนการสอนในแผนนั้น มีจุดเน้นหรือสาระสำคัญอะไร จะต้องสอนเนื้อหาใดจึงจะครอบคลุมครบถ้วน จะเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีสอนใดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงจะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และจะใช้สื่อการเรียน

การสอนใดจึงจะสอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. การเขียนสาระสำคัญ สาระสำคัญหมายถึง ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหา หลักการ วิธีการที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนเรื่องนั้น ๆ แล้ว ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ เจตคติ สาระสำคัญจะเป็นข้อความที่เขียนในลักษณะสรุปเนื้อหา เป้าหมายอย่างสั้น ๆ จะเขียนเป็นความเรียงหรือเป็นข้อ ๆ ก็ได้

2. เนื้อหา คือ รายละเอียดของเรื่องที่ใช้จัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ วิธีการ และแนวปฏิบัติ การจะเขียนเนื้อหาสาระในการสอนแต่ละจุดประสงค์ หรือแต่ละเรื่องได้นั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้จากเอกสาร ตำราเรียน หนังสือ คู่มือครูและแหล่งความรู้ต่าง ๆ นำมาพิจารณาใช้ประกอบให้เหมาะสมวัยและระดับของผู้เรียนทั้งในด้านความยากง่ายและความถูกต้องเหมาะสม

การเขียนเนื้อหาสาระในแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะเขียนเนื้อหาสาระรายละเอียด ทั้งหมดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ตามหัวข้อที่อยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ก็ได้ แต่หากรายละเอียดของเนื้อหามีมากควรเขียนเฉพาะหัวข้อเรื่องเนื้อหานั้น ๆ ไว้ ส่วนรายละเอียดให้นำไปไว้ในส่วนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ หรือนำส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระของทุกแผนการจัดการเรียนรู้แยกไว้เล่มหนึ่งต่างหากเป็นเอกสารประกอบการสอนก็ได้

3. กิจกรรมการเรียนการสอน คือ สภาพการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ จึงเป็นความสามารถและทักษะของครูมืออาชีพในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล

กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีลักษณะดังนี้

- 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา
- 3.2 ฝึกกระบวนการที่สำคัญให้กับผู้เรียน
- 3.3 เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน
- 3.4 เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง
- 3.5 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้นหรือเร็วยิ่งขึ้น จากการศึกษาวิจัย พบว่า สื่อประเภทต่าง ๆ มีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ต่าง ๆ ในระดับที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีวัดและประเมินผล (Evaluation)

การวัดและการประเมินผล จัดเป็นกิจกรรมสำคัญที่สอดแทรกอยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอนจะเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ระหว่างการเรียนการสอนจะเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงผลการเรียนและเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา/ภาคเรียน จะเป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนเพื่อตรวจสอบให้แน่ชัดว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนที่กำหนดไว้

สรุปขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร จะต้องศึกษาตั้งแต่หลักการ โครงสร้าง จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาและคำอธิบายรายวิชาเพื่อจะนำไปสู่การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ได้
2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระและกิจกรรม การวิเคราะห์จะต้องวิเคราะห์จากจุดประสงค์ และคำอธิบายรายวิชา แล้วนำไปสัมพันธ์กับจุดหมายและหลักการของหลักสูตร เพื่อดูว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรม ครอบคลุมครบถ้วนตามที่หลักสูตรต้องการหรือไม่
3. หากลวิธีการทำแผนการจัดการเรียนรู้ คือการเตรียมการสอน ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาวิธีการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม กระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอนและทฤษฎีการเรียนรู้มีมากมายที่จะเลือกมาใช้ในการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รวมทั้งกระบวนการที่ให้นักเรียนวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วย
4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน การทำแผนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องจัดหาสื่อ และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกลวิธีสอนที่คิดขึ้น
5. จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล การทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องคิดวางแผนให้ครบวงจร คือจะต้องวางแผนหาวิธีการวัดและประเมินผลการศึกษาเพื่อดูว่าการเรียนการสอนนั้นบรรลุผลหรือไม่ เครื่องมือวัดและประเมินผลการศึกษาจะต้องทำทั้งประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อปรับปรุงและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วย
6. กำหนดโครงสร้างการทำแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นโดยตลอดใน 1 ภาคเรียนประกอบด้วย เวลา เนื้อหาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ แนวการสอน สื่ออุปกรณ์ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล

การหาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ประยงค์ วุฒิชัยภูมิ. 2546 : 46 ; อ้างอิงมาจาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2537 : 479-498) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจว่าหากกิจกรรมการศึกษามีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้วแผนการจัดการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 75%

การที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 70/70 หรือ 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ

วิธีหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้

เมื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เป็นต้นฉบับแล้ว ต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 5-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1 : 100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

เผชิญ กิจกรรมการ (2544 : 46-57) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กันไป จึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพ จะเป็นที่ยอมรับได้มีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร ดังนี้

$$CVR = \frac{N_e - N/2}{N/2}$$

เมื่อ CVR แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล
N_e แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panelists Who Had Agreement)
N แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าในตาราง ตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ส่วนการหา E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนเรียน (Pretest)

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ

80 ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า สื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

สรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้าง สื่อนั้นถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่าย ก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่า ที่ได้มาใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 50)

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 157-159) ให้แนวคิด การวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อ วิธีสอนหรือนวัตกรรมไว้ว่า เพื่อที่จะทราบว่าสื่อการเรียนการสอน วิธีสอน หรือนวัตกรรมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมามีประสิทธิภาพ (Effectiveness) เพียงใด ก็ให้นำสื่อที่พัฒนาขึ้นนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสม แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจนแน่นอน ซึ่งนิยมวิเคราะห์และแปลผล 2 วิธี

วิธีที่ 1 จากการพิจารณาผลของการพัฒนา

วิธีนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างจุดเริ่มต้นกับจุดสุดท้าย เช่น ระหว่างก่อนเรียน กับหลังเรียน เพื่อเห็นพัฒนาการหรือความงอกงาม ผู้ศึกษาค้นคว้าจะต้องสร้างเครื่องมือวัดในตัวแปรที่สนใจศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่สร้างเพื่อวัดผลการเรียนรู้ หลังจากเรียนเรื่องนั้น หรือหลังการทดลองเรื่องนั้น ซึ่งจะต้องสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์ เนื้อหาสาระที่เรียน หรือคุณลักษณะที่มุ่งวัด สร้างไว้ล่วงหน้าเมื่อก่อนจะเริ่มสอนหรือทดลอง ก็ให้นำแบบทดสอบหรือเครื่องมือดังกล่าวมาวัดกับผู้เรียน เรียกว่าการทดสอบก่อนเรียนหรือก่อนทดลอง (Pre-test) และหลังจากเรียนจบแล้ว ก็นำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม (Posttest) นำผลการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยเขียนคะแนนหลังเรียนไว้ก่อนจำแนกเป็น 2 กลุ่ม

1) การพิจารณารายบุคคล 2) การพิจารณารายกลุ่ม

วิธีที่ 2 จากการหาดัชนีประสิทธิผล

การหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hofland จะให้สารสนเทศที่ชัดเจนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่ม ซึ่งทำให้มีสูตร
เปลี่ยนไป ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียนคะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

ผศ.ดร. กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2545 : 31) ได้กล่าวว่าการหาพัฒนาการที่
เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยค่าดัชนีประสิทธิผล โดยใช้ (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตร ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียนคะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน}}$$

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
 P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบ
ว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งค่าที่แสดงคะแนนที่เพิ่มขึ้นนั้น เรียกว่า หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
และเพื่อให้สื่อความหมายกันง่ายขึ้นจึงแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละ เช่น จากค่าดัชนี
ประสิทธิผล (E.I.) 0.6240 คิดเป็นร้อยละ 62.40

สูตรการหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) จะเขียนอยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ซึ่งผลการคำนวณจะ
ได้เท่ากับผลการคำนวณจากคะแนนดิบ สูตรเป็นดังนี้ (ผศ.ดร. กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี.
2545 : 32)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 - \text{ร้อยละผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

$$E.I. = \frac{P_2 \% - P_1 \%}{100 - P_1 \%}$$

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I.

เผชิญ กิจกรรม และสมนึก ภัททิยธนี (2545 : 33-35) กล่าวถึง ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I. ไว้ว่า

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าค่าเป็นลบแสดงว่า คะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนการสอน หรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

2. การแปลผลค่า E.I. ได้ตารางในบทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล) ของวิทยานิพนธ์ (Thesis) หรือการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) มักจะใช้ข้อความไม่เหมาะสมทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป็นจริง เช่น ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40” ซึ่งในความเป็นจริง ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะคิดเทียบจากค่า E.I. สูงสุดเป็น 1.00 ดังนั้นถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละ ก็คือคิดเทียบจากค่าสูงสุดเป็น 100 E.I. จะมีค่า 62.40 จึงควรใช้ข้อความว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6240 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40” (ไม่ใช่แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40)

ความคงทนในการเรียนรู้

1. ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้

การเรียนรู้ทุกอย่างของมนุษย์ต้องมีการเก็บรักษาประสบการณ์ที่ผ่านมามากครั้งที่คนเรามีการเรียนรู้ย่อมเกิดการจำขึ้นในบางส่วน ความจำเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตมนุษย์เพราะความจำเป็นจะช่วยให้มนุษย์เกิดความคิดเพื่อแก้ไขปัญหา ช่วยในการตัดสินใจการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มนุษย์นำบางส่วนของ การตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้มาแล้ว ออกมาแสดงให้เห็นอีกในปัจจุบันนั้น ย่อมแสดงว่ามนุษย์เกิดความคงทนในการเรียนจึงสามารถเรียกใช้ข้อมูลที่เก็บสะสมเอาไว้มาเรียกใช้เมื่อถึงเวลาที่ต้องการ มีนักการศึกษาให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ (Retention) ไว้ดังนี้

ประสาท อิศรปริดา (2530 : 137) การจำ หมายถึง การรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการเรียนรู้ให้คงอยู่ต่อไป ซึ่งมีวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการจำที่สำคัญ ได้แก่

1. การให้ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมาย
2. การทบทวน การอ่าน หรือการท่องอยู่เสมอ
3. หลีกเลี่ยงไม่ให้มีผลการเรียนรู้อื่นสอดแทรก ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการจดจำ หรือเกิดการสับสนขึ้นได้

4. ให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียน วิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาเข้าด้วยกันได้ ก็จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจำในสิ่งที่เรียนได้นานหรือ มีความคงทนในการเรียนรู้ได้นานยิ่งขึ้น

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2539 : 128) ได้ให้ความหมายของการจำไว้ว่า การจำ (Remembering) หมายถึงการได้แสดงออกให้เห็นถึงสัญลักษณ์ในการตอบสนองในขณะนั้นเกี่ยวกับการฟังได้เรียนรู้ไปของปฏิกิริยาตอบสนอง นอกจากนี้การจำเป็นการที่มนุษย์สามารถรายงานถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ฟังผ่านมาได้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2540 : 93) ความจำ คือความสามารถที่จะเก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ได้เป็นเวลานานและสามารถค้นคว้ามาใช้ได้หรือระลึกได้

ปราณี บัวมี (2542 : 12) ความจำ หมายถึง ความสามารถทางสมองในการคงไว้ซึ่งผลของการเรียนรู้หรือ การนำบางส่วนที่เกิดจากการเรียนรู้มาแสดงให้เห็นอีกในปัจจุบัน

ภัสราวุธ วัฒนา (2545 : 45) ความจำ หมายถึง การที่บุคคลสามารถรู้ฟื้นสิ่งที่เคยรับรู้ หรือสัมผัสมาแล้วและได้ถูกบันทึกไว้ด้วยกระบวนการทางสมองออกมาได้อย่างถูกต้องเมื่อต้องการ

สรุปได้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการทางสมองที่คงไว้ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดจากมวลประสบการณ์ที่เคยได้รับ และความสามารถที่จะระลึกได้หรือจำในสิ่งที่เคยประสบมาก่อน และแสดงผลออกมาในปัจจุบัน เมื่อเวลาได้ผ่านไปในระยะเวลา 2 สัปดาห์มีการประเมินด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ระบบความจำ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2540 : 250-252) ได้แบ่งระบบความจำเป็น 2 ชนิดคือ

1. ระบบ Explicit memory หมายถึง ความจำที่ผู้จำรู้สึกตัว มีสติ (Conscious) หรือตระหนักรู้ (Aware) ในขณะที่ยังระลึก (Recollect) ถึงความจริง เหตุการณ์ที่เคยเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ทดสอบด้วยการระลึก (Recall) ความจำประเภทนี้แบ่งได้เป็น 2 ชนิดคือ

1.1 ความจำซีแมนติก (Semantic Memory) ซึ่งหมายถึงความจำเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์ ภาษาในการเข้าใจความหมายของความจริงต่าง ๆ และความคิดรวบยอด ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ

1.2 ความจำเอปิปโซดิก (Episodic Memory) หมายถึงความจำเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและเหตุการณ์พิเศษ ทั้งสิ่งแวดล้อม เวลา เหตุการณ์เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว

2. ระบบ Implicit หมายถึง ความจำที่ผู้จำไม่รู้ตัวหรือตระหนักรู้ว่าจำได้ ความจำประเภทนี้แบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ

2.1 ความสามารถที่จะทำงานหรือแสดงออกด้วยการกระทำเกี่ยวกับงานที่ต้องใช้ทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะทางการรับรู้ (Perceptual Skills) หรือทักษะทางการรู้-คิด (Cognitive Skills) หรือทักษะทางมอเตอร์ (Motor Skills)

2.2 ความสามารถที่จะจำได้ถ้าได้รับการเอื้อ โดยการให้เครื่องชี้แนะอย่างไม่เต็มที่ (Reduced Cues) ซึ่งทางจิตวิทยาเรียกว่า “Priming” ตัวอย่างเช่น ถ้าให้คนไข้ที่เป็นโรค Amnesia ดูคำ “ประตู” คนไข้จะจำไม่ได้เอง แต่ถ้าให้เครื่องชี้แนะประ-คนไข้จะต่อได้ว่า ประตู

2.3 ความสามารถที่จะจำได้ โดยการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก ความคิดความจำประเภทนี้มักจะเป็นความจำทางด้านอารมณ์ (Emotion)

นอกจากนั้น ซัยพร วิชชาวุธ (2520 : 287) ได้จำแนกระบบความจำเป็น 3 ระบบ คือ

1. ความจำจากการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory) หมายถึง ความคงอยู่ของความรู้สึกสัมผัสหลังจากที่เสนอสิ่งเร้าสิ้นสุดลง การทดสอบความจำระบบนี้มี 2 ประเภท คือ ความจำเสียงก้องหู และความจำติดตา

2. ความจำระยะสั้น (Short-Term Memory) หมายถึง ความจำที่เกิดขึ้นหลังจากการรับรู้แล้ว เป็นความจำระยะสั้น ๆ ความจำชนิดนี้สูญหายไปได้ง่าย ถ้าเราไม่ตั้งใจในสิ่งที่เรากำลังจะทำ

3. ความจำระยะยาว (Long – Term Memory) หมายถึง ความทรงจำคงทนถาวร เราจะไม่รู้สึกในสิ่งที่มีอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องใช้ก็สามารถจะรื้อฟื้นขึ้นมาได้

หน่วยโครงสร้างความจำทั้ง 3 หน่วยนี้ สัมพันธ์กันด้วยกระบวนการสำคัญ 3 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการเข้ารหัส (Coding) เมื่อสิ่งเร้ามากระทบประสาทสัมผัสก็จะมีการแทนสิ่งเร้าด้วยสิ่งอื่น ๆ เรียกว่ารหัส (Coding) ขึ้นภายในระบบประสาท ขั้นนี้เป็นขั้นการวิเคราะห์ข่าวสารที่ได้มาทำการจำแนกประเภท และจัดเรียงเรียงข่าวสารที่มากระทบประสาทสัมผัสเพื่อที่จะสามารถเก็บไว้ต่อไป

2. กระบวนการเก็บรหัส (Storage) เป็นกระบวนการที่ข่าวสารทำให้เกิดร่องรอยบางอย่างเกิดขึ้นในสมอง อาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรหรือกึ่งถาวร ขั้นนี้เป็นความจำระยะสั้นหรือความจำระยะยาวก็ได้

3. กระบวนการถอดรหัส (Retrieval) เป็นกระบวนการนำเอาข่าวสารที่เก็บไว้ ออกมาใช้ ข่าวสารที่ถูกเก็บไว้นั้นอาจจะนำออกมาได้ หรือไม่สมารถนำออกมาใช้ได้ ซึ่งอาจเกิดจากการบันทึกรหัสผิดพลาดหรือเกิดจากความล้มเหลวในการเรียกคืนรหัสก็ได้

3. ขั้นตอนของกระบวนการการเรียนรู้และการจำ

ประสาท อิศรปริดา (2530 : 1-3) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และการจำ ดังนี้

1. ขั้นความเข้าใจ (Apprehension Phase) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะเริ่มสนใจ และมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งเร้า (Attending) ความสนใจที่ผู้เรียนมีต่อสิ่งเร้านี้จะนำไปสู่การรับรู้ (Perceiving)
2. ขั้นเรียนรู้ (Acquisition Phase) ขั้นนี้เมื่อผู้เรียนใส่ใจและรับรู้สิ่งเร้าที่จะเรียนแล้วขั้นต่อไปก็คือการเรียนในสิ่งที่เขาสนใจนั้น ก่อนที่จะถึงขั้นนี้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำงานตามที่ต้องการได้ แต่หลังจากขั้นนี้แล้วเขาก็จะสามารถทำงานได้ทันที ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนเกิดความสามารถอันใหม่ขึ้นหลังจากได้เรียนรู้แล้ว
3. ขั้นเก็บกักความรู้ (The Storage Phase) เมื่อได้เรียนแล้ว ศักยภาพที่เกิดขึ้นใหม่ก็จะถูกเก็บไว้ การเก็บกักความรู้นี้อาจแบ่งเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ การเก็บกักไว้ในระยะเวลาอันสั้น ๆ (Short Term Memory) ซึ่งอาจอยู่ในช่วงเวลาเพียงไม่กี่วินาที การเก็บกักอีกลักษณะหนึ่งก็คือ การเก็บกักไว้เป็นเวลานาน (Long Term Memory) ซึ่งเป็นการเก็บกักไว้ได้หลาย ๆ ชั่วโมงหลาย ๆ วัน หรือหลาย ๆ ปี แม้เวลาผ่านไปนานแล้วก็ยังสามารถจำสิ่งนั้นได้อยู่
4. ขั้นระลึกย้อนเพื่อนำสิ่งที่เก็บกักออกมาใช้ (The Retrieval Phase) เมื่อบุคคลได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และได้เก็บกักความรู้ไว้แล้ว ขั้นต่อไปก็คือ การระลึกย้อนเพื่อนำออกมาใช้แก้ปัญหา การนำความรู้ที่เก็บกักออกมานั้น อาจอยู่ในรูปของการระลึก (Recall) การนึกได้ (Recognition) หรือ การประยุกต์ความจำที่มีอยู่ไปแก้ปัญหาใหม่ด้วยทักษะทางปัญญา (Reinstatement)

สุชา จันทน์อม และสุรางค์ จันทน์อม (ม.ป.ป. : 84) กล่าวว่า ความจำของคนเราไม่คงที่ บางเรื่องอาจลืมหมด บางเรื่องอาจจำได้บ้างเล็กน้อย และมีนักจิตวิทยาได้ทำการทดลองเกี่ยวกับลักษณะของสิ่งที่เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้มาก และค้นคว้าวิธีเรียนที่ทำให้ลืมสิ่งที่เรียนน้อย โดยอาศัยหลัก ดังนี้

1. พยายามทำในสิ่งที่เรียนมีความหมายต่อผู้เรียน
2. เรียนให้เกินขั้นที่จำได้หมด เมื่อมานึกถึงสิ่งนี้ในช่วงเวลาต่อไปจะยังจำได้มาก เช่น การจำสูตรคูณ ที่เราท่องจำได้และยังใช้อยู่อย่างสม่ำเสมอ
3. แยกแยะสิ่งที่เรียน เพื่อให้เห็นว่าแต่ละตอนมีความหมายโดยคิดพิจารณาหาเหตุผลของแต่ละตอนจะทำให้จำได้ง่าย
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ไม่ได้รับฟังเพียงอย่างเดียวแต่มีความคิดตามไปด้วย
5. เมื่อเรียนบทเรียนใหม่ หรืออ่านหนังสือจบไปตอนหนึ่งแล้ว พักสักครู่แล้วจึงเริ่ม

เรียนต่อไป เพื่อให้ความคิดไม่ปะปนกัน

6. หมั่นทบทวนสิ่งที่เรียนแล้วบ่อย ๆ จะทำให้จำได้แม่นยำยิ่งขึ้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 : 29) กล่าวว่า การเรียนรู้ของคนต้องอาศัยความจำเป็นแกนกลางเพราะถ้าไม่มีความจำก็รักษาความรู้ไว้ การเรียนรู้ก็จะไม่เกิดขึ้น ในทางจิตวิทยาการเรียนรู้ของคนมี 3 ขั้นตอน

1. ขั้นประสาทสัมผัส (Sensory Storage) ประสาทสัมผัสที่สำคัญในการเรียนรู้ทางภาษาคือ ประสาทตาสำหรับอ่านตัวอักษร และประสาทหูสำหรับฟังเสียงภาษา การเรียนรู้ในระดับนี้เป็นขั้นต้น ผู้เรียนจะต้องสามารถคัดเลือก และจัดรูปแบบสื่อภาษาที่เห็นหรือได้ยินให้เป็นหน่วยคำ

2. ขั้นความจำระยะสั้น (Short – Term Storage) เป็นขั้นที่รับข้อมูลจากประสาทสัมผัสซึ่งป้อนเข้ามา 4 ครั้งต่อวินาที และความจำระยะสั้น ซึ่งเปรียบเสมือนคอคอดของปากขวดที่รับข้อมูลจากกรวยของประสาทสัมผัส จะสามารถรับได้อย่างมากที่สุดประมาณ 7 หน่วย (Bits) ข้อมูลที่มีได้จาร์ก (Register) ลงไว้ในความจำระยะสั้นจะลึกลับเลือนหายไป

3. ขั้นความจำระยะยาว (Long – Term Storage) ขั้นนี้เปรียบเสมือนส่วนที่เป็นตัวขวด ซึ่งอยู่ต่อจากคอคอดของปากขวด เป็นขั้นที่ข้อมูลจากความจำระยะสั้นถูกป้อนลงมาบรรจุไว้เป็นความรู้สะสมที่นำออกมาใช้ต่อไป วิธีการสะสมความรู้

การจัดระบบความรู้นี้มี 3 วิธี คือ

1. การจัดประเภทความรู้
2. การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความรู้ประเภทต่าง ๆ
3. การพัฒนากฎเกณฑ์หรือระเบียบวิธีให้ละเอียดยิ่งขึ้นเพื่อการนำข้อมูลใหม่

เข้าผสมกับโครงสร้างความรู้

สรุปได้ว่า การบวนการเรียนรู้และการจำจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มีการเกิดวิเคราะห์ตามกิจกรรมการเรียนรู้ไปด้วย นอกจากนั้นยังต้องมีการทบทวนในบทเรียนนั้นเพื่อให้เหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่ในความทรงจำซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถระลึกสิ่งนั้นได้

4. วิธีจำและการส่งเสริมความจำ

ธัญญา ผลอนันต์ (2544 : 65-67) กล่าวว่า การจำ เป็นเรื่องที่เราฝึกฝนได้ เราสามารถฝึกสมองให้มีกรรมวิธีในการจำด้วยรูปแบบวิธีการต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

1. ใช้วิธีเชื่อมโยง แบ่งออกได้เป็น 3 วิธี คือ

1.1 เชื่อมโยงด้วยเหตุการณ์-เรื่อง จากเรื่องใหญ่มาสู่เรื่องเล็ก หรือจากเรื่องเล็กไปสู่ใหญ่

1.2 เชื่อมโยงโดยการจัดกลุ่ม – แยกประเภท ไม่ว่าจะป็นเครื่องมืออุปกรณ์

หรือข้อมูลใด ๆ เราสามารถจัดเป็นกลุ่ม ๆ หรือแยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ เพื่อจดจำได้ง่าย เช่น การแยกกลุ่มเครื่องใช้ภายในสำนักงาน กลุ่มเครื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ หรือกลุ่มพาหนะการจัดกลุ่มให้ชัดเจนจะช่วยสนับสนุนให้จดจำได้ดีขึ้น

1.3 เชื่อมโยงโดยการเรียงลำดับ อะไรเกิดก่อน – เกิดหลัง อะไรที่สำคัญต้องจัดไว้ในลำดับต้น ๆ เพื่อที่จะได้มีโอกาสลงมือทำก่อนอันอื่น

2. ใช้การจำภาพ การเก็บภาพไว้เป็นที่ระลึกจะทำให้สามารถเล่าเหตุการณ์ในครั้งที่ผ่านมาได้ถูกต้อง ในมุมมองกลับกัน สำหรับเหตุการณ์ – สถานการณ์ - เรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่งที่เราต้องการจดจำ เราก็สามารถจะเชื่อมโยงกับภาพ อยางใดอย่างหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวพันหรือใกล้เคียงกับเรื่องนั้น ๆ

3. ใช้วิธีจำด้วยคำย่อ การบัญญัติคำย่อด้วยตัวของเราเอง และวิธีการของเราจะทำให้เราค้นเคยและจำจำได้ดี

4. ใช้วิธีผูกคำให้คล้องจองเป็นเรื่องเป็นราว

ประสาธ อิศรปริดา (2546 : 266) ได้กล่าวถึง การเก็บสารข้อมูลให้คงทนมากขึ้นคนส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการ 2 วิธี ดังนี้

1. การท่องในใจ (Maintenance Rehearsal) การท่องในใจนี้ถ้าหากท่องนานเท่าใดก็จะสามารถเก็บสารข้อมูลไว้ในหน่วยการจำชั่วคราวได้นานมากเท่านั้น ส่วนใหญ่เราจะท่องได้เพื่อใช้ประโยชน์แล้วก็ทิ้งไป เช่น การจำหมายเลขโทรศัพท์จากสมุดโทรศัพท์ เมื่อใช้โทรศัพท์เสร็จแล้วเราก็ลืม

2. การเชื่อมโยงสารข้อมูลกับความรู้เก่า (Elaborative Rehearsal) เป็นวิธีการเชื่อมโยงสารข้อมูลที่พยายามจดจำเข้ากับสารข้อมูลที่มีอยู่แล้วในหน่วยการจำถาวร (Long – Term Memory) เช่น เมื่อท่านพบชายคนหนึ่งในงานเลี้ยงสังสรรค์ ชื่อน้องของท่านท่านก็ไม่ต้องท่องชื่อของเขาคนนั้น เพียงแต่สร้างความเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างสารข้อมูลทั้งสองเข้าด้วยกันก็จำได้ การปฏิบัติเช่นนี้ ไม่เพียงแต่จะเก็บสารข้อมูล ไว้ในหน่วยปฏิบัติการ (Working Memory) เท่านั้น แต่ยังช่วยให้สารข้อมูลจากหน่วยการจำชั่วคราวส่งผ่านไปยังหน่วยการจำถาวรมากขึ้นด้วยทั้งขั้นตอนของความจำและการส่งเสริมความจำ มีความสัมพันธ์ เกื้อกูลกันอย่างใกล้ชิดเนื่องจากความสามารถของการจำของคนเรามีขีดจำกัดของอัตราข้อมูลที่ถูกบันทึกไว้ในความจำ ดังนั้น เราจึงควรมีการส่งเสริมการจำเป็นระยะ ๆ ขึ้นอยู่กับว่าควรใช้วิธีไหนในการทบทวนความจำ

5. สภาพที่ช่วยให้เกิดความคงทนในการจำ

อเนกกุล กรีแสง (2522 : 98-109) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเกิดความคงทนในการจำ ดังนี้

1. จัดบทเรียนให้มีความหมาย (Meaningfulness) เช่น
 - 1.1 การสร้างความสัมพันธ์ (Mediation)
 - 1.2 การจัดเป็นระบบไว้ล่วงหน้า (Advance Organization)
 - 1.3 การจัดเป็นลำดับ (Hierarchical Structure)
 - 1.4 การจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ (Organization)
2. การจัดสถานการณ์ช่วยการเรียนรู้ (Mathemagnic) ทำได้ ดังนี้
 - 2.1 การนึกถึงสิ่งที่เรียนในขณะที่ฝึกฝนอยู่ (Recall During Practice)
 - 2.2 การเรียนเพิ่ม (Over Learning)
 - 2.3 การทบทวนบทเรียน (Periodic Reviews)
 - 2.4 การจำอย่างมีหลักเกณฑ์ (Logical Memory)
 - 2.5 การท่องจำ (Recitation)
 - 2.6 การใช้จินตนาการ (Imagine)

6. การปรับปรุงความสามารถในการจำ

ธัญญา ผลอนันต์ (2544 : 72) ได้กำหนดกฎ 12 ข้อ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจำไว้ดังนี้

1. อายตนะ หรืออินทรีย์ หรืออารมณ์ (Synaesthesia Sensuality) อายตนะคือ เครื่องก่อให้เกิดความรู้หรือช่องทางรับรู้ มี 6 อย่าง คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ เชื่อมต่อกับโลกภายนอก คือ รูป เสียง กลิ่น รส สิ่งต้องกาย สิ่งต้องใจ จะเกิดการรับรู้คือ เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รู้รส รู้สิ่งต้องการ รู้สิ่งต้องใจ การฝึกอายตนะจำเป็นจะต้องทำควบคู่ไปกับการฝึกความจำ
2. การเคลื่อนไหว (Movement) ภาพที่เคลื่อนไหวจะช่วยให้สมองเชื่อมโยงกับสิ่งอื่น ๆ ได้มากมายทำให้จำได้ง่ายขึ้นและทำให้เกิดภาพสามมิติ
3. การเชื่อมโยง (Association) ไม่ว่าจะจำอะไรการเชื่อมโยงหรือผูกไว้กับสิ่งที่ฝังแน่นในความทรงจำจะทำให้จำได้ดียิ่งขึ้น
4. เรื่องเพศหรือเรื่องทะเล่ (Sexuality) คนเราจะมี ความจำเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ดีเป็นพิเศษ จงใช้ให้เป็นประโยชน์
5. อารมณ์ขัน (Humor) ยิ่งทำให้ภาพที่จะจำออกมาตลก น่าขัน ประหลาดเท่าไร ก็ยิ่งทำให้จำภาพเป็นเรื่องเป็นราว
6. จินตนาการ (Imagination) ถ้าใช้จินตนาการกับความจริงได้มากเท่าไร ความสามารถในการจำของเราก็จะดีมากขึ้นเท่านั้น
7. ตัวเลข (Number) ตัวเลขจะช่วยขจัดเรื่องราวต่าง ๆ ให้เป็นขั้นตอน เป็นลำดับขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพเป็นเรื่องราว

8. สัญลักษณ์ (Symbolism) การหาภาพที่น่าสนใจมาแทนสิ่งที่ต้องการจำซึ่งเป็นสิ่งพื้น ๆ น่าเบื่อ จะช่วยเพิ่มความสามารถในด้านความจำได้

9. สี (Color) ให้นำสีทุกสีในสายรุ้งมาให้หมดเมื่อมีโอกาสและเป็นไปได้ เพื่อให้ความคิดมีสีสันและจะทำให้จำได้แม่นยำขึ้น

10. ลำดับ เรียงลำดับ นับต่อเนื่องเรื่องระบบ (Order and Sequence) เวลา นำเอาหลักการ ลำดับและระดับมารวมกันต้องทำให้ไล่เรียงกันได้ เพื่อให้สมองได้มีโอกาสในการกลับไปหามันได้อย่างสะดวก

11. มองแต่แง่ดี (Positivity) ภาพที่มองออกมาในแง่ดีมีความสุขสนุกสนานจะช่วยให้จำได้ดีขึ้น เพราะจะดึงดูดสมองให้ต้องการกลับไปหาภาพนั้นอีก

12. การโอ้อวดให้เกินจริง (Exaggeration) ภาพที่เกิดความเป็นจริงทั้งขนาดรูปร่าง แสง เสียงจะช่วยให้จำได้เร็วขึ้น

การทำให้ผู้เรียนเกิดความจำได้ดีในระยะยาว ควรจัดบทเรียนที่มีความหมาย เป็นลำดับเป็นหมวดหมู่ เพื่อง่ายต่อการรับรู้ ควรจัดสถานการณ์ในการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมทำในกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตนเอง และจะทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งผู้เรียนและผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เพลินพิศ สุปัญญาบุตร (2550 : 49-70) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) โดยใช้กลวิธีสแกนนิ่ง (Scanning) และskimming มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 4 เครื่องมือได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ แบบแสดงความคิดเห็น แบบฝึกหัด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 80 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ของนักเรียนทั้งหมด 30 คน เมื่อเปรียบเทียบกับ

เกณฑ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความสนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเอง และชอบอ่านมากยิ่งขึ้น รู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

ยุวดี แปงสนิท (2550 : 35-54) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีอิตาลี โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านพอนวิทยา จำนวน 58 คน เครื่องมือได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีอิตาลี แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบอิตาลี มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

สุภาภัก อภัยจิตต์ (2550 : 42-64) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน โรงเรียนพนมรุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 เครื่องมือได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 27.39 และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

นัยนา จันตาวงศ์ (2551 : 33-43) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีซีไออาร์ซี โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีซีไออาร์ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่ก่งวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 จำนวน 14 คน เครื่องมือได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีซีไออาร์ซีได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น และพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนด้านการปฏิบัติที่ดีต่อเพื่อนและด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูงมาก

ขจรชัย พิมพ์สิงห์ (2552 : 46-61) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร โดยใช้กลวิธี Skimming และ Scanning โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลวิธี Skimming และ Scanning กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผลปรากฏว่ามีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ของจำนวนทั้งหมดซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกชอบและสนุกกับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

ฉลาด สิทธิคุณ (2552 : 38-62) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุมภวาปี ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอน K-W-L Plus A โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอน K-W-L Plus A และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีสอน K-W-L Plus A ก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุมภวาปี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุขธรธานี เขต 2 เครื่องมือ ได้แก่ แผนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยวิธีสอน K-W-L Plus A แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และแบบวัดความคิดเห็นของนักเรียน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Kevin Zugel MEd (2009-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการอ่านคล่องเพื่อความเข้าใจ รายงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลการอ่านคล่องให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ได้ทำการวิเคราะห์ โดยผ่านการสังเคราะห์สรรพนามหนังสือเป็นเรื่อง ๆ ไป การวิจัยแสดงให้เห็นถึงความคล่องในการอ่านว่ามีความสำคัญที่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น และทำให้เกิดข้อคิดในลักษณะที่คล้ายกันในการพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นสำหรับผู้อ่านทุกคน ความสม่ำเสมอในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านอาจจะเป็นข้อมูลที่มีค่าสำหรับครูในทุกระดับชั้นเรียนที่กำลังเผชิญกับความท้าทาย การพัฒนาการอ่านในห้องเรียน สรรพหนังสือสนับสนุนให้มีการค้นคว้าในด้านความเข้าใจในการอ่านต่อไป ซึ่งประกอบด้วย

ความคล่องในการอ่าน และยุทธวิธีที่ทำให้ความคล่องมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และทำให้เกิดความเข้าใจในที่สุด

Mike Lubawski & Caitlyn Sheehan (2010-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านประเภท และระดับที่ต่างกันคือการศึกษาค้นคว้าภาคปฏิบัติจริง ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทักษะในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญมักจะถูกลืม ครูสมัยก่อนนำหนังสือหลายประเภท และหลายระดับที่แตกต่างกันมาให้นักเรียนอ่าน แต่ครูก็ไม่ได้สอนทักษะที่จำเป็นในการอ่านหนังสือประเภทและระดับที่ต่างกัน การศึกษานี้เป็นการตรวจสอบว่ายุทธวิธีไหนที่ได้ผลในการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะที่จำเป็นที่จะอ่านให้เข้าใจ และตอบคำถามได้ถูกต้อง ยุทธวิธีอะไรที่สามารถนำมาใช้เพื่อปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านหนังสือประเภท และระดับที่ต่างกัน ข้อมูลที่เก็บจากนักเรียนระดับสิบที่มีผลการเรียนต่ำหกคน ซึ่งข้อมูลนี้ได้จากการสังเกตการณ์ในห้องเรียน การทดสอบนักเรียน และการประเมินนักเรียน ข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งหมดดีขึ้นเล็กน้อย และหนังสือต่างประเภท และระดับมีผลต่อความสำเร็จตามยุทธวิธีด้านความเข้าใจในการอ่านที่แตกต่างกัน โดยสรุปกระบวนการดังกล่าวดูเหมือนจะคุ้มค่า เพราะนักเรียนประสบความสำเร็จ และมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนมากขึ้น

Abdallah Ahmad Baniabdelrahman (2010-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้แบบประเมินตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การศึกษานี้เป็นการสืบค้นผลของการประเมินตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับ 11 ของประเทศจอร์แดน ตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วยกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยระดับ 11 สองส่วน (นักศึกษาชาย 67 คน นักศึกษาหญิง 69 คน) การทดสอบการอ่านได้รับการพัฒนาขึ้นด้วยความมีเหตุผล และความเชื่อถือได้ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักศึกษา ข้าพเจ้าใช้แบบทดสอบหนึ่งนาที และเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับการประเมินตนเองของนักศึกษา ผลของการศึกษาพบว่าผลของการประเมินตนเองของนักศึกษาในการอ่านภาษาอังกฤษมีผลในทางบวกด้วยเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน ผลของการศึกษานี้ จึงขอแนะนำให้นักศึกษาเข้ารับการฝึกอบรมถึงวิธีการทำการประเมินตนเอง และแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนได้ตระหนักถึงผลบวกของการประเมินตนเองของนักศึกษาในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่า การที่จะพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษให้ได้ดีต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) เข้ามาช่วยไม่ว่าจะเป็นการอ่านขั้นพื้นฐานหรือการอ่านที่อาศัยความรวดเร็วในการอ่านและช่วยในการทำแบบทดสอบ ถือว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นได้ ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเกิดแนวคิดที่จะนำการจัดการเรียนรู้

แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) มาพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการคัดเลือกและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว เพื่อพัฒนาผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป และจากการศึกษาหลายด้านทั้งด้านเอกสาร และงานที่เกี่ยวข้องข้างต้น พอสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กำหนดแนวทางให้สถานศึกษา สอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กนักเรียน โดยธรรมชาติวิชาเน้นด้านทักษะภาษา ซึ่งประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ซึ่งทุกทักษะล้วนแต่จำเป็นทั้งสิ้น แต่ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านให้กับนักเรียนเพราะ การอ่านถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิต เพราะนักเรียนจะต้องใช้ในทุก ๆ สถานการณ์ทั้งในด้านการเรียน การประกอบอาชีพแต่การที่นักเรียน จะอ่านได้อย่างไร แค่นั้น อยู่ที่นักเรียนใช้การอ่านประกอบช่วยหรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินงานตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบการศึกษาค้นคว้า
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้อง รวม 70 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 3 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 แผน ทำการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 40 ข้อ

การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการแบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

1.2 ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการจัดการการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา และวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4)

1.3 ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนอ่านที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)

1.4 กำหนดเนื้อหา เวลาเรียน และกิจกรรมที่จะนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน วิธีและเครื่องมือ การวัดผลประเมินผล แล้วทำเป็นแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) หัวเรื่อง / จำนวนคาบ
- 2) สาระสำคัญ
- 3) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 4) เนื้อหา/กิจกรรม
- 5) กิจกรรมการเรียนรู้
 - (1) ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน
 - (2) ช้่นกิจกรรม
 - (3) ช้่นฝึกและนำไปใช้
- 6) สื่อการเรียนการสอน
- 7) การวัดผลประเมินผล
- 8) ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา
- 9) บันทึกผลการสอน
 - (1) ผลการสอน
 - (2) ปัญหาและอุปสรรค
 - (3) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

1.5 เรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ตามความยากง่ายของเนื้อหา กำหนดวิธีสอนใน
ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 รายละเอียดของการกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning)
และskimมิง (Skimming)

แผนที่	เรื่อง	กิจกรรมการเรียนรู้	เครื่องมือ
1	Reading tables	- แบบสแกนนิ่ง อ่านโดยสังเกตที่เวลา ดู ชื่อเรื่องของตาราง ดูหัวข้อของคอลัมน์ ต่างๆ	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
2	Reading parts of book	- แบบสแกนนิ่ง โดยสังเกตจากปกหน้า ชื่อเรื่อง หน้าปกใน หน้าลิขสิทธิ์ เป็นต้น	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
3	Reading memorandams	- แบบสแกนนิ่ง โดยการสังเกต ส่วนประกอบของบันทึกข้อความ ซึ่ง แตกต่างจากจดหมาย เช่น To , From, Date และSubject เป็นต้น	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
4	Reading job opportunities	- แบบสแกนนิ่ง อ่านโดยสังเกต ส่วนประกอบสำคัญของการรับสมัครงาน เช่น ชื่อบริษัท ตำแหน่งที่รับสมัคร คุณสมบัติผู้สมัคร เป็นต้น	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
5	Reading instructions	- แบบสแกนนิ่ง โดยการสังเกตสิ่งที่ระบุ ไว้ ให้ปฏิบัติตาม ป้องกัน หลีกเลียง เป็นต้น	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
6	Reading warranty	- แบบสแกนนิ่ง อ่านโดยดูระยะเวลา การประกัน รายละเอียดปลีกย่อย เงื่อนไขต่างๆ	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
7	Reading comprehension	- แบบskimมิง โดยการเดาความหมาย จากคำศัพท์ ข้อความชี้แนะและวิเคราะห์ โครงสร้างของคำ ประโยค เป็นต้น	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย

ตาราง 3 (ต่อ)

แผนที่	เรื่อง	กิจกรรมการเรียนรู้	เครื่องมือ
8	Reading letters	- แบบสัทอักษร โดยการสังเกต ส่วนประกอบที่สำคัญของจดหมาย เช่น หัวจดหมาย วัน เดือน ปี	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
9	Reading regulations	- แบบสัทอักษร อ่านโดยดูเนื้อหาของระเบียบข้อบังคับ สิ่งที่ต้องปฏิบัติ ไม่ควรปฏิบัติ	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
10	Reading newspapers	- แบบสัทอักษร โดยการสังเกตที่ข่าว พาดหัว ข่าวหน้า และเนื้อเรื่อง	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
11	Reading horoscope	- แบบสัทอักษร สังเกตที่สัญลักษณ์ประจำราศี	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย
12	Reading invitations	- แบบสัทอักษร อ่านการเชิญว่าเป็นทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ	- ใบงาน - แบบทดสอบย่อย

1.6 จัดทำต้นร่างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ โดยได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน ทำการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง

1.7 รวบรวมแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความ เหมาะสมด้านความเที่ยงตรงของโครงสร้าง และเนื้อหาของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำผลการประเมินความเหมาะสมมาพิจารณาวิเคราะห์หาค่าความคิดเห็น ต่อความเหมาะสมของ แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.8.1 นายอดุลย์ หัสระชา วุฒิ ศศ.ม. ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้าน นาดีโคกสวาท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ

1.8.2 นางอำนวยการ ภูกุดแก้ว วุฒิ กศ.ม. ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียน มุกดาวิทยานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและ การสอน

1.8.3 นางวิหาญ พลเพชร วุฒิ ค.ม. ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.9 นำคะแนนผลประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51 - 5.00	มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีคุณภาพและเหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	มีคุณภาพและเหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	มีคุณภาพและเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เหมาะสม สามารถนำไปใช้ ในการจัดการเรียนรู้ได้จะต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน มาหาค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์ เป็นรายแผนและรวมเฉลี่ยทุกแผน พบว่ามีค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านคุณภาพและความเหมาะสม เฉลี่ยรายแผนตั้งแต่ 4.94 - 4.98 และเฉลี่ยรวมทุกแผนมีค่าเท่ากับ 4.97 มีคุณภาพและเหมาะสม มากที่สุด

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4/1 โรงเรียนห้วยไร่ใหญ่วิทยา ที่ไม่ใช่งroupตัวอย่าง จำนวน 36 คน เพื่อตรวจสอบความ เหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนการสอน ความยากง่าย ความเป็นไปได้ในการ นำไปปฏิบัติ และความต่อเนื่องของกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการทดลองใช้พบว่านักเรียนไม่สามารถ ปฏิบัติกิจกรรมได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด จึงได้แก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลา และปรับ การใช้ภาษาให้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย รวมทั้งระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดให้ครอบคลุมชัดเจนยิ่งขึ้น และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์อิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำมาจัดพิมพ์เพื่อ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

1.12 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์อิสระ เพื่อพิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา คู่มือครู หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4) และ วิธีการสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ แบบปรนัย จำนวนทั้งหมด 60 ข้อ ต้องการจริงจำนวน 40 ข้อ สร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด

2.3 นำแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาการศึกษาคณาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับชุดที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงด้านโครงสร้างและเนื้อหา และประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องความคิดเห็นกับพฤติกรรมชี้วัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ (IOC) มีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2551 : 107) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ไว้ใช้ ผลการประเมินพบว่าแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00

2.5 นำแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน ที่

2.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2551 : 89) โดยเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20–1.00 ไว้ใช้ จำนวน 40 ข้อ พบว่าข้อสอบที่คัดเลือกไว้ใช้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.21 – 0.76

2.7 นำแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร r_{cc} ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) (ชวลิต ชูกำแพง. 2553 : 127) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว และนำวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้รูปแบบ (The Single Group, Pretest- Posttest Design) มีรูปแบบ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2552 : 52)

ผังการทดลอง Ex T₁ X T₂

เมื่อ Ex หมายถึง การทดลอง

T₁ หมายถึง การวัดผลก่อนการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การจัดกระทำตามการทดลอง (Treatment)

T₂ หมายถึง การวัดผลหลังการทดลอง (Posttest)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การติดต่อประสานงานโรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้เป็นสถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ชี้แจง ปฐมนิเทศนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ สแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)

2. ขณะเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษไปทดสอบ ก่อนเรียน

2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

2.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ใบงานและแบบทดสอบ ย่อย

3. หลังการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ สแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) เมื่อดำเนินการสอนครบทั้ง 12 แผน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

3.2 ทำการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ โดยการนำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทำการสอบหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2
2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สูตร E.I.
3. วิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
 - 1.1 หาค่าความเที่ยงตรงของความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2551 : 107)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

- 1.2 การหาอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีของเบรนแนน (Brennan) ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2553 : 107)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

- เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือผู้สอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.3 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการของโลเวท (Lovett Method) ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2553 : 110)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

- เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 x_i แทน คะแนนของแต่ละคน
 c แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ
 \sum แทน ผลรวม

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

- เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน ความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ห้ายเรือคำ. 2551 : 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างหรือประชากร
 n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ห้ายเรือคำ. 2551 : 140)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนในแต่ละคน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนในแต่ละคนยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง
 f แทน ค่าความถี่ของข้อมูล

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. 2551 : 128)

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียน
	$\sum y$	แทน	คะแนนที่ผู้เรียนทำได้จากการทดสอบวัดความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของการทำใบงาน และการทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียน

4. การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2551 : 127)

$$E.I. = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}$$

5. สถิติทดสอบสมมุติฐาน เกี่ยวกับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) วิเคราะห์โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2551 : 69)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ

- D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
- N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
- df แทน ความเป็นอิสระมีค่าเท่ากับ $N - 1$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

E.I. แทน ดัชนีประสิทธิผล

t แทน สถิติทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

p แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimming (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimming (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimming (Skimming)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ จากคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมใบงาน การทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียน โดยใช้เวลาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียน ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 4 คะแนนประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนที่	คะแนนระหว่างเรียน		รวม (1,020)	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
	ใบงาน (510)	แบบทดสอบ ย่อย (510)				
1	374	360	734	21.59	1.50	71.96
2	413	398	811	23.85	2.31	79.51
3	394	370	764	22.47	1.91	74.90
4	390	379	769	22.62	2.12	75.39
5	423	374	797	23.44	1.93	78.14
6	390	367	757	22.26	1.71	74.22
7	413	393	806	23.71	1.83	79.02
8	405	375	780	22.94	2.44	76.47
9	392	358	750	22.06	1.77	73.53
10	464	425	889	26.15	2.62	87.16
11	381	349	730	21.47	1.26	71.57
12	452	425	877	25.79	1.40	85.98
ทุกแผน	4,891	4,573	9,464	278.35	8.63	77.32
คะแนนทดสอบหลังเรียน			1,045	30.74	3.53	76.83

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าคะแนนระหว่างเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน คิดเป็นร้อยละ 77.32 นักเรียนได้คะแนนทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.83 ดังนั้น ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 ดังตาราง 5

ตาราง 5 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	เฉลี่ยร้อยละ
ด้านกระบวนการ (E ₁)	360	278.35	8.63	77.32
ด้านผลลัพธ์ (E ₂)	40	30.74	3.53	76.83

จากตาราง 5 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) เท่ากับ 77.32 และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 76.83 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงมีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 77.32/76.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำคะแนนการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้าน การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลคูณของจำนวน นักเรียนกับคะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน สอบหลังเรียน	ผลรวมของคะแนน สอบก่อนเรียน	ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
34×40	1,045	565	0.6038

จากตาราง 6 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.6038 คิดเป็นร้อยละ 60.38

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming)

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำคะแนนการทดสอบวัดความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ และคะแนนการทดสอบวัดความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังสิ้นสุดการเรียนรู้ได้ 14 วัน มาวิเคราะห์ความคงทนในการเรียนรู้ โดยสถิติ t-test (Dependent Samples) ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	p
หลังเรียน	34	30.74	3.53	2.780	.009
หลังเรียน 14 วัน	34	31.32	3.03		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนจำนวน 34 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) มีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียน 14 วัน เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบหลังเรียน แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษมีความคงทนในการเรียนรู้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming)

สรุปผล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.32/76.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6038 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านและมีคะแนนสูงขึ้น 0.6038 คิดเป็นร้อยละ 60.38
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) มีความคงทนในการเรียนรู้

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.32/76.83 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำทำใบกิจกรรม และการทดสอบย่อยท้ายแผน คิดเป็นร้อยละ 77.32 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.83 แสดงให้เห็นว่าการจัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ขจรชัย พิมพ์สิงห์ (2552 : 46-61) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพื่อความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธี Skimming และ Scanning มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ของจำนวนทั้งหมดซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกชอบ และสนุกกับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพลินพิศ สุปัญญาบุตร (2550 : 49-70) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 80 โดยมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ของนักเรียนทั้งหมด 30 คน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเอง และชอบอ่านมากยิ่งขึ้น รู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้

1.1 รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) หรือการอ่านแบบกวาดสายตา เป็นวิธีหรือเทคนิคการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และคร่าว ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายแต่เพียงเพื่อที่จะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น เช่น การหารายชื่อในสมุดโทรศัพท์ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายแค่หารายชื่อ วันเดือนปี ตัวเลข หรือข้อมูลบางอย่างเท่านั้น สำหรับการอ่านแบบนี้ต้องใช้ความเร็วสูง และต้องจับประเด็นให้ได้ โดยขณะอ่านต้องคำนึงว่าต้องการข้อมูลอะไร จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการได้เร็วขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของศัพท์ทุกคำ เพราะจุดหมายของการอ่านชนิดนี้เพื่อ การหาคำบางคำเท่านั้น และหากพบสิ่งที่ต้องการค้นหาถือว่าประสบความสำเร็จ

1.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบskimมิง (Skimming) หรือการอ่านแบบข้าม เป็นวิธีการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และอ่านข้ามเป็นตอน ๆ อาจจะข้ามเป็นประโยคหรือบรรทัด ๆ ไป

ไม่ติดต่อกันคืออาจจะอ่านตอนนี้ก่อนและข้ามสี่หรือห้าประโยค จึงอ่านข้อความตอนใหม่ หากเห็นว่าสำคัญหรือจำเป็น ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านหลายท่าน เรียกการอ่านประเภทนี้ว่า “อ่านด้วยนิ้ว” (Reading with Fingers) การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายหลัก 2 ประการคือ (1) เพื่อเก็บประเด็นหรือใจความสำคัญทั่วไป (2) เพื่อเก็บรายละเอียดที่สำคัญบางอย่างเท่านั้น โดยยึดหลักการอ่านดังนี้

1.2.1 อ่านสองหรือสามคำแรกและ/หรือ สองหรือสามคำสุดท้ายในแต่ละประโยค คือการอ่านข้ามสิ่งที่คิดว่าไม่มีความสำคัญในประโยค จะเข้าใจประโยคนั้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนและโครงสร้างของประโยคเป็นสำคัญ

1.2.2 การพรีวิว (Preview) คือความสามารถที่จะคิดและคาดการณ์เห็นแนวความคิดบางอย่างได้ล่วงหน้าก่อนการอ่านจริง การพรีวิวช่วยให้จับประเด็นได้เร็วขึ้นและช่วยให้อ่านข้ามข้อความโดยไม่เสียอรรถรส วิธีอ่านคืออ่านประโยคแรก และประโยคท้ายของแต่ละย่อหน้าอย่างรวดเร็วแล้วจึง ไปอ่านซ้ำอีกครั้งเพื่อเก็บใจความสำคัญต่อไป ซึ่งอ่านเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญในแต่ละย่อหน้าเท่านั้น

1.2.3 อ่านส่วนแรกของประโยคใหม่ ทำเรื่อย ๆ จนจบประโยคที่ต้องการจะอ่าน ขณะอ่านสายตาจะจับอยู่ที่ทางด้านซ้ายมือของประโยคตลอดเวลา คืออ่านข้อความแค่หนึ่งในสามของประโยคเท่านั้น

1.2.4 อ่านเฉพาะส่วนกลางของหน้าหนังสือ สายตาจะจับเฉพาะตอนกลางของหนังสือเท่านั้น และอ่านเกือบทุกประโยคด้วย

1.2.5 อ่านแต่เฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ โดยที่คำสำคัญอาจเป็นตัวเอน หรือ มีตัวเลขกำกับอยู่ในเครื่องหมายคำพูดก็ได้ บางครั้งอาจขึ้นต้นด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ หรือขีดเส้นใต้ไว้ก็ได้ อาจเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งในบรรดาที่กล่าวมาทั้งหมดก็ได้

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6038 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านและมีคะแนนสูงขึ้น 0.6038 คิดเป็นร้อยละ 60.38 สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ นัยนา จันทาวงศ์ (2551 : 33-43) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีซีไออาร์ซี มีความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีซีไออาร์ซี ได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น และพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนด้านการปฏิบัติที่ดีต่อเพื่อน และด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูงมาก และ สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ ฉลาด สิทธิคุณ (2552 : 38-62) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอน K-W-L Plus A มีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าเป็นเช่นนี้ มีสาเหตุเนื่องมาจากผู้ศึกษาค้นคว้ามักมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ นำเอาวิชาที่จะต้องสอนตลอดปีการศึกษามาสร้างเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการสอนโดยกำหนดเนื้อหา วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ การวัดผล ประเมินผล เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะส่งเสริมให้ครูใฝ่หาความรู้ทั้งการศึกษาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดผล ประเมินผลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษ

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) มีความคงทนในการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ สุภาภัก อภัยจิตต์ (2550 : 42-64) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 27.39 และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้ กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีความคงทนในการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ยุวดี แพงสนิท (2550 : 35-54) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบอีทีอาร์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น การที่ผลการศึกษาค้นคว้าเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากนักเรียนมีกระบวนการทางสมองที่คงไว้ซึ่งพฤติกรรม ที่เกิดจากมวลประสบการณ์ที่เคยได้รับ และความสามารถที่จะระลึกได้หรือจำในสิ่งที่เคยประสบมา ก่อน และแสดงผลออกมาในปัจจุบัน เมื่อเวลาได้ผ่านไปในระยะเวลา 2 สัปดาห์มีการประเมินด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรมีความทันสมัย และเป็นเรื่องที่พบเห็นใน สถานการณ์ประจำวัน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ กล้าแสดงออก และกล้าแสดงความคิดเห็น สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ครูควรออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิง (Skimming) ให้ครอบคลุมทักษะการอ่านมากขึ้น โดยการใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แก่ ผู้เรียนเพิ่มขึ้น ในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวพร้อมที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

1.3 ครูผู้สอนควรนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) และหาแนวทางในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และเกิดการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.4 ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะร่วมกิจกรรม และให้คำแนะนำ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่าน ครูอาจให้นักเรียนฝึกเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน

1.5 นักเรียนจะต้องได้รับฝึก การใช้โครงสร้างของประโยค คำศัพท์ต่างๆ ที่จำเป็นได้ อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องก่อนฝึกทักษะการอ่าน

1.6 ครูควรรู้ลักษณะผู้เรียนมีความแตกต่างกันด้วยวุฒิภาวะ และความแตกต่างของ ข้อจำกัดบางประการ เช่น ทักษะการเขียน การอ่าน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาดูผลการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ในการพัฒนาทักษะการอ่าน ในเนื้อหาอื่นๆ และระดับชั้นต่าง ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาดูผลการจัดกิจกรรมโดยการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) ในการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียน ในเนื้อหาอื่น ๆ และระดับชั้นต่าง ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาดูการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบการจัดการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming) กับการสอนรูปแบบอื่นๆ

2.4 ควรมีการศึกษาดูเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- กิ่งเพชร ป้องแก้ว. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญาโดยใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2545.
- ขจรชัย พิมพ์สิงห์. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร โดยใช้กลยุทธ์ Scanning และ Skimming. ปริญญาโท ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.
- จรรยา ฉินศิริเศรษฐ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2546.
- ฉลาด สิทธิคุณ. ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุ่มกวางปี ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอน K-W-L Plus A. ปริญญาโท ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.
- ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน. การอ่านและพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2523.
- ชัยพร วิชชาวุธ. ความทรงจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2520.
- ดวงเดือน แสงชัย. การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ทิพวัลย์ มาแสง. การสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร, 2532.
- ธัญญา ผลอนันต์. เทคนิคการคิดและจำอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์, 2544.
- นัยนา จันทาวงศ์. การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีซีไออาร์ซี. ปริญญาโท ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- นุชรา ครุพานิชย์. การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายรูปแบบมุ่งควบคู่กับการวางเงื่อนงำเป็นกลุ่ม และการวางเงื่อนงำเป็นรายบุคคลที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2546.
- บัญญัติ อึ้งสกุล. “การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะ และการปฏิบัติ,” วารสารวิชาการ. 5(7) : 53 ; กรกฎาคม, 2545.

- บันลือ พุกกะวัน. ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- บุญชม ศรีสะอาด. เอกสารประกอบวิชา 1601503 พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ประนอม สุรัสวดี. กิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ประยงค์ วุฒิชัยภูมิ. การพัฒนาแผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องวงกลม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- ประสาท อิศรปริดา. จิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2530.
- ปราณี บัวมี. การเปรียบเทียบความสามารถด้านความจำที่ฝึกด้วยเทคนิคช่วยจำต่างกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2543.
- เผชญิ กิจระการ. ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- เผชญิ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. “ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)” วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 8 : 31 ; กรกฎาคม, 2545.
- เพลินพิศ สุปัญญาบุตร. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.
- ภัศราญ วะทา. ผลการฝึกจินตภาพแผนที่ความคิดต่อความสามารถในการจำและการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีสไตล์การคิดแตกต่างกัน. ปริญญาโท กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- ยุวดี แพงสนิท. การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีอีทีอาร์. ปริญญาโท ค.ม. ลำปาง : มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 2550.
- รัตน์ คงน้อย. รายงานการหาประสิทธิภาพหนังสือส่งเสริมการอ่านวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กอพลินธุ์ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์, 2544.

- รุจิรี ภูสาระ. การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์, 2545.
- เรวดี หิรัญ. “สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจ,” ใน แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 หน้า 149-161. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษา. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนหัวานใหญ่วิทยา ประจำปีการศึกษา 2553. งานวัดผลประเมินผล กลุ่มวิชาการ โรงเรียนหัวานใหญ่วิทยา. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22, 2553.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. จิตวิทยาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้งเฮาส์, 2539.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส , 2542.
- แววมยุรา เหมือนนิล. การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2541.
- ศรัณย์ จันทรทะเล. การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนระดับปริญญาตรีโดยการเรียนรู้แบบซีไออาร์ซี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- ศรีวิไล พลมณี. ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : ทิพย์เนตร, 2545.
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- สมุทร เข็นเขาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551.
- สร้อยสน สกลรักษ์ และจันทรเพ็ญ เชื้อวิวัฒน์. วรรณกรรมกับการพัฒนาการอ่านของวัยรุ่น. ประมวลบทความการเรียนการสอนและการวิจัยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สุจิตรา เวทยาวงศ์. การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2545.
- สุชา จันท์แอม และสุรางค์ จันท์แอม. จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยจันทรเกษม, ม.ป.ป.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2539.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การเขียนแผนการสอนแนวปฏิรูปการศึกษาตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ. ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย ชัยนาท, 2543.

- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุภาภัก อภัยจิตต์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความ
เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 ปริญญาโท ค.ม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2550.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. ภาษาไทย 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- _____. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุรางค์ ไควตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540.
- สุวรรณี พากักดี. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้แนวการสอนอ่านที่เน้นเทคนิคของดัลล์แมน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- อเนกกุล กรีแสง. จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก,
2522.
- Abdallah, Ahmad Baniabdelrahman. “The Effect of the Use of Self-Assessment on
EFL Students’ Performance in Reading Comprehension in English”
The Electronic Journal for English as a Second Language. September, 2010.
- Kevin, Zugel MEd. The Effects of Reading Fluency on comprehension. ERIC Online
Submission Cover Page, 2009.
- Madsen, Harold S. Techniques in Testing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Mike, Lubawski and Caitlyn, Sheehan. Reading comprehension across different genres :
An action research study. EEDUC 6127, 2010.
- William, Eddic. Reading in the Language Classroom. Reading Instruction. IRA, 1986.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และskimมิ่ง (Skimming)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Reading

จำนวน 1 แผน

เรื่อง Reading tables

เวลา 1 ชั่วโมง ปีการศึกษา 2554

1. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันและการเรียนการศึกษเป็นอย่างมาก เพราะหากเราอ่านสิ่งใดก็ตามแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้จะเป็นประโยชน์ต่อเราเป็นอย่างยิ่ง ถือเป็นสิ่งที่นักเรียนควรจะได้รับ การฝึกฝนที่ถูกต้อง

2. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถหารายละเอียดของสิ่งที่อ่านได้ (K)
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ (P,K)
3. นักเรียนสามารถใช้กลวิธีการอ่านแบบ(Scanning)อ่านตารางและสิ่งที่พบแล้วประยุกต์ใช้ได้ (P)

4. สาระการเรียนรู้

1. เนื้อเรื่องเกี่ยวกับ Surrey of factory personnel
2. เนื้อเรื่องเกี่ยวกับ Table of contents

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนเล่นเกม My pair
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกิจกรรม

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
2. นักเรียนผู้ช่วย แจกใบความรู้เรื่องกลวิธีการการอ่านแบบสแกนนิ่ง(Scanning Strategy)
คือ การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ และครูอธิบายให้นักเรียนได้รับทราบเกี่ยวกับเทคนิคนี้และทำความเข้าใจ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึกและนำไปใช้ (ขั้นการใช้กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง(Scanning))

1. ครูแจกใบงาน เป็นเนื้อหาในการฝึกกลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง(Scanning) ที่เกี่ยวกับการอ่านตาราง ดังนี้

ครู : เราจะฝึกอ่านตารางซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นมาก หากเราต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับคำหรือข้อมูลที่เราสงสัยใคร่รู้ ซึ่งจะประหยัดเวลา และหากหาข้อมูลไม่ทันภายในระยะเวลาที่อาจเกิดความเสียหายหรือเกิดข้อผิดพลาดได้ ดังนี้

ครูถามคำถามนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนใช้กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง(Scanning) เพื่อหารายละเอียดต่างๆจากตารางเช่น

- What is the table about ?
- How many chapter headings are there ?

2. ครูอธิบายเกี่ยวกับตารางที่นำมาประกอบการอธิบายโดยอธิบายให้นักเรียนสังเกตที่ชื่อเรื่องของตาราง ให้นักเรียนฝึกการใช้กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) โดย
3. นักเรียนแต่ละคนหาคำตอบจากใบงานตัวอย่างการอ่านตารางที่ให้ โดยการสแกนอย่างรวดเร็วเพื่อค้นหาคำตอบซึ่งจะสแกนเฉพาะชื่อเรื่องของตาราง ตัวเลขหรือเรื่องที่อยู่ในคำถาม
4. เมื่อนักเรียนพบคำตอบแล้ว ให้นักเรียนอ่านคำตอบอย่างระมัดระวัง เพื่อจะได้คำตอบที่ถูกต้อง
5. เมื่อนักเรียนได้คำตอบแล้วส่งงานกับครู
6. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูสำรวจตามกลุ่มต่างๆและให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา ครูเฉลยทั้งใบงาน และแบบทดสอบย่อยพร้อมกับนักเรียนตรวจแก้
7. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปการอ่านแบบสแกนนิ่ง(Scanning) เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านตารางดังนี้
 1. รู้เป้าหมายในการอ่าน
 2. Scan เฉพาะคำตอบที่ต้องการ

6. สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เรื่องกลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง(Scanning Strategy) และการอ่านตาราง
2. ใบงาน
3. แบบทดสอบย่อย

7. การวัดและประเมินผล

เครื่องมือ	วิธีการ	เกณฑ์การประเมิน
-แบบทดสอบย่อย	- ตรวจสอบความถูกต้องของการทำแบบทดสอบย่อย	- คะแนนเต็ม 15 คะแนน คะแนน 11-15 = ดี คะแนน 6-10 = พอใช้ คะแนน 0-5 = ปรับปรุง

ใบความรู้เรื่องกลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning)

กลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning)

ในการอ่านโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ข้อมูลในอินเทอร์เน็ตหรือสื่อต่างๆ ที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน สิ่งแรกที่เราควรคำนึงถึง คือการถามตนเองว่าอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร (Topic) มีสาระสำคัญอะไรบ้าง (Main Idea) และหากสนใจในเรื่องก็ต้องอ่านต่อซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด (Details) และมีประโยชน์หลายประการคือ

1. เข้าใจรายละเอียดจะช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ความเข้าใจจะทำให้ความสามารถในการอ่านข้อความง่ายขึ้น
3. รายละเอียดจะช่วยมองว่ารูปแบบที่ผู้เขียนนำเสนอเป็นอย่างไรรูปแบบใดซึ่งได้แก่ การลำดับเหตุการณ์ เป็นเหตุเป็นผลกัน และเป็นขั้นตอนเป็นต้น
4. สิ่งสำคัญคือ ข้อสอบที่ถามมักถามเกี่ยวกับรายละเอียดเป็นส่วนใหญ่ และหากเข้าใจในรายละเอียดจะทำให้สามารถทำคะแนนในการสอบได้ดี

จะเห็นได้ว่า การเข้าใจในรายละเอียดของสิ่งที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งและจำเป็นที่นักเรียนจะต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ ในเรื่องการสแกนนิ่ง ซึ่งคือ การหารายละเอียดของเรื่องนั่นเอง

Scanning ได้แก่การอ่านข้อความอย่างรวดเร็วเพื่อหาคำตอบที่ต้องการ โดยที่นักเรียนจะค้นหาคำตอบตามที่ตนเองสงสัยและสนใจคำหรือกลุ่มคำที่จะช่วยตอบคำถามนั้นได้โดยที่นักเรียนอาจละเลยข้อความที่เกี่ยวข้อง เมื่อนักเรียนพบคำตอบที่ถูกต้องแล้วก็จะอ่านอย่างถี่ถ้วนระมัดระวังเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง ในการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) สิ่งที่เราควรคำนึงถึงได้แก่ไม่จำเป็นต้องรู้หรือเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทุกคำ เพราะเราต้องการแค่ข้อมูลบางอย่างเท่านั้นมิใช่ทั้งหมด หากเราพบสิ่งที่ต้องการแล้วก็ถือว่าการใช้เทคนิคนี้ประสบความสำเร็จตามที่คาด ส่วนมากเรามักจะใช้กลวิธีนี้เมื่อต้องการหาคำตอบที่ต้องการโดยมุ่งไปที่สิ่งที่สงสัย ซึ่งโดยทั่วไปเรามักจะสแกนสิ่งที่ต้องการในชีวิตประจำวัน เช่นการหาดารงรายการทีวี หาหมายเลขโทรศัพท์ อ่านโฆษณาในหนังสือ หรือสื่อต่างๆ อ่านไปรษณียบัตร การหาข้อมูลอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ขั้นตอนกลวิธีการอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) มีดังต่อไปนี้

1. ไม่ต้องพยายามที่จะอ่านคำศัพท์ที่พบทุกคำ
2. กระโดดข้ามบางคำที่ไม่จำเป็น
3. ใช้ Key word and phrases (คำหรือกลุ่มคำที่สำคัญ) ในโจทย์หรือที่กำหนดในการหาข้อมูล

เกม “My pair”

จุดประสงค์

เพื่อทบทวนการอ่านจำนวนตัวเลขในภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

3. บัตรตัวเลขอารบิก
4. บัตรจำนวนตัวเลขภาษาอังกฤษ

วิธีเล่น

1. โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่มแล้วครูเป็นผู้ขานหมายเลขเป็นภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนแข่งกันวิ่งมาหาตัวอักษรและตัวเลข กลุ่มใดเสร็จก่อนกลุ่มนั้นชนะ
2. นักเรียนที่เล่นเกมอ่านตัวเลขที่ตนได้ และเขียนที่กระดานแล้วนักเรียนทั้งห้องอ่านตัวเลขพร้อมกัน

ใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านตาราง แล้วตอบคำถาม

Survey of Factory Personnel

Age	Men	Women
Under 25	10	26
26-35	34	44
36-50	38	10
Over 50	13	0
Marital Status		
Married	54	20
Divorced, Widowed, Separated	10	32
Single	31	28

(ดัดแปลงมาจาก : สุรเดช นิธิสุนทร ; 2546 : 206)

คำศัพท์ที่ควรรู้

divorce (n.) หย่าร้าง

a case of the official ending of a married
 married (adj.) ที่แต่งงานแล้ว

having a husband or wife

personnel (n.) พนักงาน,บุคลากร

all the people employed by a company

separate (v.) แบ่งแยก,แยกกัน

to stop living together as husband and wife

widow (n.) เป็นหม้าย

a woman whose husband had died

คำสั่งที่ 1. ให้นักเรียนอ่านตาราง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. Is there any women age over 50?

.....

2. Is numbers of married men greater than women?

.....

3. Is numbers of divorced men greater than women?

.....

4. Is numbers of single men greater than women?

.....

5. Is numbers of women age between 36-50 less than men in the same age?

.....

คำสั่งที่ 2. อ่านตาราง แล้วให้เขียน True หน้าข้อที่สัมพันธ์กับเรื่อง และเขียน False หน้าข้อที่ไม่สัมพันธ์กับเรื่อง

1. The majority of employees are married.

.....

2. More women than men are between 26 and 35 years old.

.....

3. There are fewer men than women under 35 years of age.

.....

4. There are greater numbers of men than women under 25 years of age.

.....

5. There are more single women than men.

.....

คำสั่งที่ 3. ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านตาราง

1. How many numbers of men who are under 25 years of age?

.....

2. Which marital status does the numbers of men are less than women?

.....

3. Which ages does the number of men are fewer than women?

.....

4. Which marital status is the majority of this company?

.....

5. How many men are there in this company?

.....

ใบความรู้ การอ่านตาราง (Reading tables)

สาระสำคัญ

ตารางเป็นการจัดแจงในเรื่องของตัวเลข จะมีมากกว่า 1 คอลัมน์ก็ได้ การเขียนตารางนั้นมีจุดประสงค์เพื่อที่จะทำให้ข้อมูลที่สลับซับซ้อนและสะดวกต่อความเข้าใจ การเขียนตารางนั้นแสดงความสัมพันธ์เพื่อเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่นอาจจะแสดงจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง อาจจะแสดงรายได้ประจำปีของกลุ่มต่างๆในชาติ ฯลฯ

วิธีการอ่านตาราง

1. ดูชื่อเรื่องของตาราง (Title)
2. มองดูหัวข้อของคอลัมน์ต่างๆในตาราง (Column)
3. ดูคอลัมน์ที่บ่งบอกจะมีความสัมพันธ์กับคอลัมน์อื่นๆได้อย่างไร
4. ค้นหาข้อเท็จจริง
5. หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริง
6. วินิจฉัยข้อสรุปจากข้อเท็จจริงที่เสนอไว้

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ สาระสำคัญของการอ่านตารางได้
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านตารางได้
3. นักเรียนเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับการอ่านตารางได้
4. นักเรียนรักการอ่านและคิดวิเคราะห์การอ่านตารางได้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเต็ม 15 คะแนน

คะแนน 11-15 คะแนน = ดี

คะแนน 6 – 10 คะแนน = พอใช้

คะแนน 0 – 5 คะแนน = ปรับปรุง

แบบทดสอบย่อย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านตาราง แล้วตอบคำถาม

TABLE OF CONTENTS	
1. Computer Manufacturers	2
2. Languages	3
A. BASIC	4
B. COBOL	6
C. FORTRAN	9
D. PASCAL	14
3. Operating Systems	21
A. DOS	22
B. ProDOS	25
4. Software	30
5. Peripherals	32
A. Monitors	33
B. Videodisc Player	35
C. Modems	38
D. Keyboards	39

(ดัดแปลงมาจาก : สุรเดช นิธิสุนทร ; 2546 : 208)

คำศัพท์ที่ควรรู้

content (n.) ความจุ,สารบัญ,ขนาด

the subject matter

keyboard (n.) แถวปุ่มกดของแป้นอักษรของคอมพิวเตอร์

a row or several rows of key of on a musical instrument or a machine

language (n.) ภาษา

the system of human expression by means of words

modem (n.) อุปกรณ์ที่ใช้ต่อกับคอมพิวเตอร์เพื่อติดต่อกับเครื่องที่อยู่ไกลออกไป

allowing the information to be sent from one computer to another one a long way away

manufacturer (n.) ทำโดยเครื่องจักร,ผลิต

a firm that manufactures goods.

monitor (n.) เครื่องเตือน,ตรวจตรา

an instrument that receives and show continuous information about working about the working of something

peripheral (n.) ส่วนขอบนอก,ส่วนรอบๆ

a piece of equipment

คำสั่งที่ 1. ให้นักเรียนอ่านตาราง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. Is there any Pascal language in this chapter?

.....

2. Is this section called 'table of content'?

.....

3. Could Dos operating system be found in page 25?

.....

4. Could Monitor peripheral be found in page 20?

.....

5. Could Mouse peripheral be found in page 39?

.....

คำสั่งที่ 2. อ่านตาราง แล้วให้เขียน True หน้าข้อที่สัมพันธ์กับเรื่อง และเขียน False หน้าข้อที่ไม่สัมพันธ์กับเรื่อง

1. The selection is an example of a table.

.....

2. DOS and ProDOS are examples of operating systems.

.....

3. There are five chapters in this book.

.....

4. Modem and Monitor are the example of languages.

.....

5. This book is about computer.

.....

คำสั่งที่ 3. ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านตาราง

1. How many chapter headings are there?

.....

2. Which of the topic would you look to learn more about BASIC?

.....

3. Where can you find this table?

.....

4. Which of the topic would you look to learn more about MODEMS?

.....

5. Which page would you look at to learn more about Software?

.....

เฉลยใบงาน
การอ่านตาราง (Reading tables)

คำสั่งที่ 1.

1. No, there is not.
2. Yes, there is.
3. No, there is not.
4. Yes, there is.
5. Yes, there is.

คำสั่งที่ 2.

1. True
2. True
3. True
4. False
5. False

คำสั่งที่ 3.

1. There are 10 men who are under 25 years of age.
2. Divorced, widowed, separated status in men is less than women.
3. Under 35 years old of men are fewer than women.
4. Married status is the majority of this company.
5. There are 95 men in this company.

เฉลยแบบทดสอบย่อย

คำสั่งที่ 1.

1. Yes, there is.
2. Yes, it is.
3. No, it could not.
4. No, it could not.
5. No, it could not.

คำสั่งที่ 2.

1. True
2. True
3. True
4. False
5. True

คำสั่งที่ 3.

1. There are five chapter headings.
2. We would look at topic 'language'.
3. We can find it in the beginning of books.
4. We would look at topic 'PERIPHERAL'
5. We would look at page 30.

เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมใบงาน

1. การวางแผนปฏิบัติกิจกรรม

- 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนวิเคราะห์สภาพความพร้อม ข้อมูลพื้นฐาน และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผล อย่างมีเหตุผล ถูกต้องตามหลักการแนวคิดที่ดี เป็นไปได้และมีคุณภาพ
- 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนวิเคราะห์สภาพความพร้อม ข้อมูลพื้นฐาน และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง สอดรับกับเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผล ค่อนข้างมีเหตุผล ด้วยหลักการแนวคิดที่เป็นไปได้ และค่อนข้างมีคุณภาพ
- 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนวิเคราะห์สภาพความพร้อม ข้อมูลพื้นฐาน และปัจจัยที่เกี่ยวข้องบางประเด็น ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผลได้ค่อนข้างน้อย โดยใช้เหตุผล หลักการแนวคิดที่เป็นไปได้ และมีคุณน้อยมาก
- 0 คะแนน หมายถึง นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์สภาพความพร้อม ข้อมูลพื้นฐาน และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผลได้ รวมทั้งไม่สามารถใช้เหตุผลหลักการแนวคิดที่เป็นไปได้ และไม่มีคุณภาพ

2. ความรับผิดชอบในการทำงาน

- 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบและมุ่งมั่นในการทำงานกลุ่มและรายบุคคลในทุกขั้นตอน ด้วยความรอบคอบที่ดีมาก จนบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการอย่างมีคุณภาพ
- 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนให้ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มและรายบุคคลในแต่ละขั้นตอน ค่อนข้างดี และบรรลุผลตามที่ต้องการ แต่มีคุณภาพไม่สมบูรณ์
- 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนให้ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มและงานรายบุคคลในแต่ละขั้นตอน ค่อนข้างน้อย และบรรลุผล แต่ยังขาดคุณภาพ
- 0 คะแนน หมายถึง นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานและไม่มีผลงานส่งตามที่ได้รับมอบหมาย

3. การใช้ความรู้ในบทเรียนเข้าช่วยในการทำงาน

- 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนนำความรู้ในบทเรียนมาวิเคราะห์เชื่อมโยงใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละครั้งที่ชัดเจน ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการทำงานและเป้าหมายที่ดี ด้วยความรอบคอบ และทำให้ได้ผลงานมีความสมบูรณ์
- 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนนำความรู้ในบทเรียนมาวิเคราะห์เชื่อมโยงใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง บางประเด็น ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการทำงานและเป้าหมายค่อนข้างน้อย มีความรอบคอบน้อยและทำให้ได้ผลงานที่ค่อนข้างสมบูรณ์

- 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนนำความรู้ในบทเรียนมาวิเคราะห์เชื่อมโยงใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง น้อยมาก ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการทำงานและเป้าหมายน้อยมาก ทำให้ได้ผล งานขาดความสมบูรณ์
- 0 คะแนน หมายถึง นักเรียนไม่ได้นำความรู้ในบทเรียนมาวิเคราะห์เชื่อมโยงใช้ในการปฏิบัติงานแต่ละ ครั้งให้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพการทำงานและเป้าหมาย หากนำมาใช้ก็ยังคงขาด ความรอบคอบ และทำให้ได้ผลงานที่ไม่มีความสมบูรณ์

4. ความถูกต้องและความสำเร็จของงาน

- 3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามลำดับทุกขั้นตอนและประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย อย่างมีคุณภาพ
- 2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตามลำดับในบางขั้นตอน บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย และมีคุณภาพค่อนข้างดีหรือพอใช้
- 1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติงานได้ถูกต้องในบางขั้นตอน บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายบางประเด็น แต่ไม่มี คุณภาพหรือมีน้อยมาก
- 0 คะแนน หมายถึง การปฏิบัติงานไม่มีลำดับขั้นตอน และไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

5. มีความคิดริเริ่มและน่าสนใจ

- 3 คะแนน หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์งานให้แปลกใหม่ ให้ประโยชน์ มีคุณค่าและน่าสนใจมาก
- 2 คะแนน หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์งานค่อนข้างแปลกใหม่ ให้ประโยชน์ มีคุณค่าและ น่าสนใจค่อนข้างมาก
- 1 คะแนน หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์งาน ที่มีคุณค่าและน่าสนใจน้อยมาก
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์งานให้แปลกใหม่ และชิ้นงานไม่มีคุณค่าหรือน่าสนใจ

หมายเหตุ คะแนนร้อยละ 75 - 100 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยน้ำใหญ่วิทยา อำเภอห้วยน้ำใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
2. ห้ามทำเครื่องหมายใดๆลงในแบบทดสอบ
3. เมื่อทำข้อสอบเสร็จแล้ว ให้ส่งแบบทดสอบคืน
4. เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
5. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนห้วยน้ำหลวงวิทยา อำเภอห้วยน้ำหลวง จังหวัดมุกดาหาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

Direction : Read the following passages and choose the best alternative to answer each question.

50th Year Celebrations of HM the King

THE ceremony to celebrate His Majesty the King's birthday on December 5 this year will be held at the Royal Plaza instead of Sanam Luang, Interior Ministry permanent secretary Aree Wong-araya said recently.

During the event, mourning for the late princess Mother will be suspended temporarily, while some other kinds of celebrations will not be staged as before, Mr. Aree said.

The details of the activities programme for December 5 will be finalized by November 6.

However, it has so far been decided that a procession will move from Ratchadamnoen Avenue to the Royal Plaza, and that Prime Minister Banham Silpa-archa will lead the people nationwide to light candles and to sing praises of the king at 7.19 p.m. on that day.

A military parade will be held at the Royal Plaza on December 3 and a festival to celebrate the King's birthday will be staged there on December 4, 5 and 6, Mr. Aree said.

1. When is the King's birthday?
 - a. December 4
 - b. December 5
 - c. December 6
 - d. December 7
2. Where will the ceremony to celebrate his majesty the King's birthday be held?
 - a. Sanam Luang
 - b. The Royal plaza
 - c. the King's palace
 - d. the parliament
3. What activity will be stopped for sometimes on that day?
 - a. Mourning for the late Princess Mother
 - b. light candles
 - c. Sing praises of the King
 - d. a military parade

4. When will a military parade be held ?

- a. on December 3
- b. on December 4
- c. on December 5
- d. on December 7

5. How long will the festival to celebrate the King's birthday be staged ?

- a. One day
- b. Two days
- c. Three days
- d. Four days

Direction : Read the following letter and choose the best alternative to fill in each blank.

Dear Miss Suwanna,

I am writing to....6.....for the programmer position you.....7.....in the Nation on April 15. I have experience in computer programming and have worked as a System Analyst at York Company for the past three years. I have a B.A. degree in Business Administration from Ram Khamheang University.

I will be happy to...8....references or any additional information you require. I look forward to hearing From you.

Sincerely yours,
Miss Sarinee Samart

- 6. a. consult
- 7. a. wanted
- 8. a. reserve
- a. consult
- b. apply
- b. advertised
- b. ask for
- c. reply
- d. require
- c. showed
- d. printed
- c. write
- d. find

Direction: Read the following advertisement and choose the best alternative to complete each sentence.

We urgently require:

FINANCIAL CONTROLLER

- Male/female Thai national age 30 years up
- Bachelor/MBA.in Finance or Accounting
- Good command of English

The successful candidate will receive attractive salary and benefits. Please submit letter of application with full resume, one recent photo and phone number:

PERSONNEL AND ADMINISTRATIVE MANAGER

THAI FILM INDUSTRIES PUBLIC CO., LTD.

73/3 Moo 4 Bangna –Trad K.M. 13 Rd.,

Bangplee, Samutprakarn 10540

Tel. 750-1356

9. The above information is about...

- | | |
|---------------------|--------------------|
| a. job descriptions | c. job vacancies |
| b. property guided | d. social services |

10. The positions are offered by... .

- | | |
|-------------------------|--|
| a. Financial Controller | c. Thai Film Industries Public Co., Ltd. |
| b. Personnel Manager | d. Personnel and Administrative Manager |

11. You should attach...to your application for the positions.

- | | |
|--------------------|--------------------------|
| a. a recent photo | c. transcripts |
| b. expected salary | d. details of experience |

Direction: Read the following passages and choose the best alternative to answer each question or to complete each sentence.

VALENTINE'S Day is a favorite day for sending cards to people we like, but do you know how this custom may have begun ?

Many years ago an emperor of Rome wanted more men to serve in his army. He knew that married men did not want to leave home. So he made a rule that no man could not marry until he had served in the army. Many young people involved were very sad. A priest named valentine felt sorry for the young lovers and began to marry them. The Emperor found out and put Valentine in prison. He died on February, 14th, after many years in jail.

People in love began sending message to each other on this date, and today we send many kinds of friendly cards on Valentine's Day.

12. Where did this story begin?
- a. in America
 - b. in Russia
 - c. in Italy
 - d. in England
13. Why did the emperor want men to serve in the army before getting married ?
- a. Life in the army was so boring that nobody wanted.
 - b. Marriage made life difficult.
 - c. He wanted single men for his army.
 - d. Married men did not want to leave home.
14. Why was Valentine put in jail ?
- a. He disobeyed the emperor's rule.
 - b. He married too many couples.
 - c. He felt sorry for the young lover.
 - d. He got married before serving in the army
15. What do we call the day that people express their love by sending cards to each other ?
- a. Christmas day
 - b. St. Valentine's day
 - c. the day of love
 - d. Valentine's day

16. When do we send these cards?

- a. on February, 12th
- b. on February, 16th
- c. on February, 14th
- d. on February, 18th

Survey of Factory Personnel

Age	MEN	WOMEN
Under 25	10	26
26-30	34	44
36-50	38	10
Over 50	13	0
Marital Status		
Married	54	20
Divorced, Widowed, Separated	10	32
Single	31	28

17. The majority are.....

- a. married women over 36.
- b. married men.
- c. divorced, widowed, or separated women, ages 36-50.
- d. married men, ages 26-35.

18. More women than men are.....

- a. between 26 and 35 years old.
- b. married
- c. Single
- d. divorced, widowed, or separated.

19. There are fewer men than women.....

- a. under 35 years of age.
- b. who are married.
- c. over 50 years of age.
- d. aged 36-50

Reason for no franchises at present in foreign countries

Reason	Respondents	
	Number	Percent
1.Government or legal restrictions	14	32.6
2.Insufficient foreign demand for products	8	18.8
3.Lack of market information	16	37.2
4.Trademark and /or copyright obstacles	2	4.7
5.Products not adapted to foreign consumers	3	7.0
6.Excessive geographic distance	20	46.5
7.Other	13	...
Total Respondents	43*	

*Multiple answers given by some

20. The reason stated most often was.....

- a. lack of proximity.
- b. not enough research.
- c. laws forbidding products.
- d. too much trouble.

21. The respondents represented firms which.....

- a. wanted to expand abroad.
- b. refused to ever expand abroad
- c. were presently expanding in other countries
- d. were established only in one country.

TABLE OF CONTENTS		
1. Computer Manufacturers		2
2. Languages		3
A. BASIC		4
B. COBOL		6
C. FORTRAN		9
D. PASCAL		14
3. Operating Systems		21
A. DOS		22
B. ProDOS		25
4. Software		30
5. Peripherals		32
A. Monitors		33
B. Videodisc Players		35
C. Modems		38
D. Keyboards		39

22. The selection is an example of

- a. an index
- b. a table
- c. a form
- d. a leaflet

23. Under which of the following would you look to learn more about BASIC?

- a. Peripherals
- b. Languages
- c. Manufacturers
- d. Software

24. How many chapter headings are there?

- a. 3
- b. 4
- c. 5
- d. 6

25. DOS and ProDOS are examples of.....

- a. operating systems
- b. software
- c. computer languages
- d. peripherals

TABLE OF CONTENTS	
CHAPER	PAGE
1. Basic of Writing	3
2. The Short Story	19
3. Writing an Essay	31
4. The Research Report	40
5. Components of a Novel	55
6. Figurative Language and poetry	62

26. Page 45 is in the chapter called _____.

- a. The Research Report
- b. Writing an Essay
- c. The Short Story
- d. Components of a Novel

27. The chapter that tells about essay writing is _____.

- a. 6
- b. 4
- c. 3
- d. 2

28. Pages that would include some basic writing techniques are _____.

- a. 63-69
- b. 40-44
- c. 35-42
- d. 7-12

Direction : Read the following memorandums and then choose the best alternative for each item.

To: All Employees

From: R. Wettimuny

Subj: Ordering Supplies

All requests for supplies must be typed and signed. Only typed requests will be accepted.

All requests must be on my desk by the 15th of every month. Approved requests will be sent on to the Accounting Department

Please plan ahead. It takes 2-6 Weeks to order supplies.

29. What does the memo concern?

- | | |
|---------------------|--------------------|
| a. Overdue accounts | c. Supply requests |
| b. Office furniture | d. Typewriters |

30. When must employees submit their requests?

- | | |
|---|---------------------|
| a. In two weeks | c. Within six weeks |
| b. By the 15 th of every month | d. Immediately |

31. What will happen to approved requests?

- They will be returned to the employee.
- They will be sent to Purchasing.
- They will be sent to Accounting.
- They will be returned to R. Wettimuny.

Directions : Read the following and choose the best alternative.

Adults _____ 2 tablespoonfuls

Children : according to age

10-14 years _____ 4 teaspoonfuls

6-10 years _____ 2 teaspoonfuls

3-6 years _____ 1 teaspoonful

Repeat above dosage every ½ hour to 1 hour if needed until 8 doses are taken. If relief does not occur with two days, consult a physician.

SHAKE WELL BEFORE USING

32. According to the instructions, what would you do before taking this medication?
- a. mix it
 - b. add water to it
 - c. heat it
 - d. see a doctor
33. For whom would a dosage of two teaspoonfuls be recommended?
- a. an adult
 - b. a child
 - c. an adolescent
 - d. an infant
34. How are children's dosages determined?
- a. By the number of teaspoons
 - b. By the age of the child
 - c. By the time of day
 - d. By consulting a physician

Direction: Choose the best alternative for each question.

Guarantee-If you are not satisfied with the quality and/or performance of this product, send name, address and reason for dissatisfaction, along with this entire label and price paid, to the address below your purchase price will be returned.

35. Customers following these directions must send the manufacturer _____.
- a. their receipt from the store
 - b. the entire product they bought
 - c. an explanation for their action
 - d. a stamped, self-addressed envelope

WARRANTED 40,000 miles

Full Warranty : during the one-year warranty period if the size and load range rating of tire are equal to or greater than that which the manufacturer specified we will replace the tire free of charge or refund the cost if either of the following occurs: (1) failure relating to material or workmanship of tire on normal road hazards; (2) tread wear out (2/32 in or less remaining) Warranty must be presented to verify mileage.

36. According to the warranty, the purchaser must_____.

- | | |
|-------------------------------|------------------------------|
| a. document mileage | c. prove initial cost |
| b. verify workmanship defects | d. confirm load range rating |

Directions: Read the following and choose the best alternative.

**National Museum
Regulations**

- Taking of photographs is not permitted
- Sketching of art objects is permitted
- Umbrellas and bags must be left at the baggage counter
- Food and drink may not be brought into the museum
- Children under 8 must be accompanied by an adult.
- It is forbidden to touch the paintings or art objects.

37. According to the regulations, many things are forbidden EXCEPT_____.

- | | |
|----------------------------|-------------------------|
| a. feeling the art objects | c. making some sketches |
| b. refreshments and snacks | d. snap – shots |

LIBRARY REGULATIONS

1. No food or drink.
2. No smoking in the reading rooms. (Smoker's lounge 3rd floor)
3. Magazines and reserved books may not be borrowed.
4. Students may borrow up to four books at a time.
5. Records and cassettes may not be borrowed.
6. Articles and parts of books may be copied for personal use.
(Photocopy machines 4th floor)

38. Which of the following statements is accurate according to the regulation?

- a. You can borrow books on reserve.
- b. You can make a photocopy of this newspaper article.
- c. You can take magazines home.
- d. You can smoke in the reading room.

GEMINI-THE TWINS MAY 21st to June 20th

You are usually very intelligent. You nearly always want to push ahead with some new job before you have finished the one in hand. You like changes and you find it boring to have to stay in any one place for any length of time. This gives you the reputation of being rather unreliable, but you are not really.

39. Which of these qualities does the Gemini person lack?

- | | |
|-------------|------------------|
| a. ambition | c. patience |
| b. energy | d. dependability |

LEO-THE LION July 22nd to August 21st

You are capable of feeling very deeply for others and are extremely sympathetic. This helps to make you a wonderful listener.

You can adapt yourself to whatever you conditions may be, yet you are obstinate when your feelings are aroused and consequently can be both hasty and passionate.

You are self-confident. You always attempt to be practical in your ideas. You are a steady worker and go ahead and keep going until you get to the very top.

40. If a Leo type gets excited, he is likely to_____.
- a. bottle up his emotions inside himself
 - b. lose patience with people and quarrel
 - c. be stubborn and take rash decision he may later regret
 - d. hesitate and be unable to make up his mind

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	B	21	D
2	B	22	B
3	A	23	B
4	A	24	C
5	C	25	A
6	B	26	A
7	B	27	C
8	A	28	D
9	C	29	C
10	C	30	B
11	A	31	C
12	C	32	A
13	D	33	B
14	D	34	B
15	D	35	C
16	C	36	A
17	B	37	C
18	A	38	B
19	A	39	C
20	A	40	C

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3. เนื้อหาและสาระการเรียนรู้						
3.1 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.67
3.2 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
3.3 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5.00	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.67
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	5.00
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5.3 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็ว	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5.4 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.67
5.5 ได้รับความสนใจและมีความชัดเจน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
6. กระบวนการวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	5.00
6.2 สามารถวัดและประเมินที่ระบุได้	4.67	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
โดยรวมเฉลี่ย	4.98	4.94	4.95	4.98	4.97	4.95

ตาราง 9 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับพฤติกรรมชี้วัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ภาษาอังกฤษ (IC) ของแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
เรื่องการอ่านข่าว 1. นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญ สารสำคัญจากการอ่านข่าว ได้	1	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	2	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	3	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	4	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	5	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	6	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
เรื่องการอ่านจดหมาย 2. นักเรียนสามารถเข้าใจ ตีความ และอธิบายความหมายคำศัพท์จาก การอ่านจดหมายได้	7	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	8	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	9	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	10	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	11	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	12	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
เรื่องการอ่านประกาศรับสมัครงาน 3. นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญ สารสำคัญจากการอ่าน ประกาศรับสมัครงานได้	13	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	14	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	15	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	16	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	17	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
เรื่องการอ่านบทอ่าน 4. นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญ สารสำคัญจากการอ่านบท อ่านเรื่องวันวาเลนไทน์ได้	18	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	19	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	20	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	21	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	22	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	23	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
เรื่องการอ่านตาราง 5. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ สารสำคัญจากการอ่านตารางได้	24	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	25	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
	26	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
	27	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
	28	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	29	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
เรื่องการอ่านส่วนต่างๆของหนังสือ 6.นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ สารสำคัญจากการอ่านส่วนต่างๆของหนังสือได้	30	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	31	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	32	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	33	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	34	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	35	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
	36	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	37	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
เรื่องการอ่านบันทึกข้อความ 7. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ สารสำคัญจากการอ่านบันทึกข้อความได้	38	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	39	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	40	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	41	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่	ผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
8. นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญ สาระสำคัญจากการอ่าน ฉลากยาได้	42	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	43	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	44	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	45	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	46	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	47	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
9. นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญ สาระสำคัญจากการอ่านใบ รับประทานได้	48	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	49	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	50	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	51	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	52	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	53	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
10. นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญ สาระสำคัญจากการอ่าน ระเบียบข้อบังคับได้	54	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	55	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	56	+ 1	+ 1	0	2	0.67	ใช้ได้
	57	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
11. นักเรียนสามารถจับใจความ สำคัญ สาระสำคัญจากการอ่านดวง ชะตาราசிได้	58	+ 1	0	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
	59	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้
	60	+ 1	+ 1	+ 1	3	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 คืออาจารย์อดุลย์ หัสระชา, ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 คืออาจารย์อำนาจพร ภูกุดแก้ว และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 คือ อาจารย์วิหาญ พละพร

ตาราง 10 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับพฤติกรรมชี้วัดความสามารถการอ่าน
 เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ (IC) ของแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 ภาษาอังกฤษ ข้อที่คัดไว้ใช้

ข้อที่	ค่าเฉลี่ย	ข้อที่	ค่าเฉลี่ย
1	1.00	21	1.00
2	1.00	22	1.00
3	1.00	23	1.00
4	1.00	24	0.67
5	0.67	25	0.67
6	0.67	26	1.00
7	1.00	27	0.67
8	0.67	28	1.00
9	1.00	29	1.00
10	1.00	30	1.00
11	0.67	31	1.00
12	1.00	32	1.00
13	1.00	33	1.00
14	1.00	34	1.00
15	0.67	35	0.67
16	1.00	36	0.67
17	1.00	37	1.00
18	0.67	38	0.67
19	1.00	39	1.00
20	1.00	40	1.00

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ที่เข้าเกณฑ์ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบ
 วัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	B	ข้อที่	B
1	0.24	21	0.34
2	0.32	22	0.29
3	0.35	23	0.34
4	0.46	24	0.50
5	0.42	25	0.24
6	0.31	26	0.55
7	0.61	27	0.52
8	0.51	28	0.26
9	0.32	29	0.31
10	0.29	30	0.49
11	0.46	31	0.30
12	0.21	32	0.32
13	0.49	33	0.21
14	0.39	34	0.41
15	0.76	35	0.68
16	0.40	36	0.26
17	0.40	37	0.46
18	0.44	38	0.46
19	0.59	39	0.61
20	0.32	40	0.37

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.89

ภาคผนวก ง
ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 12 คะแนนประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสแกนนิ่ง (Scanning) และสกิมมิง (Skimming) ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	Pre-test (40)	แผนที่ 1 (30)	แผนที่ 2(30)	แผนที่ 3(30)	แผนที่ 4(30)	แผนที่ 5(30)	แผนที่ 6(30)	แผนที่ 7(30)	แผนที่ 8(30)	แผนที่ 9(30)	แผนที่10 (30)	แผนที่11 (30)	แผนที่12 (30)	รวม (360)	Post-test (40)
1	15	20	23	24	21	26	23	25	27	24	28	21	26	288	31
2	8	22	26	23	21	20	21	23	23	20	24	20	27	270	32
3	15	23	22	25	24	24	22	21	20	21	23	20	24	269	30
4	23	26	26	22	23	27	24	27	20	26	25	20	27	293	37
5	17	25	26	22	23	24	24	22	21	19	28	21	24	279	32
6	20	24	22	20	22	26	22	25	21	24	25	21	24	276	34
7	14	23	21	25	22	24	20	23	20	24	25	20	27	274	30
8	14	24	25	22	23	23	18	21	22	21	26	23	25	273	32
9	12	21	23	23	18	20	21	26	24	19	28	20	25	268	31
10	18	21	22	21	20	25	19	25	24	22	20	21	25	265	34
11	14	21	22	19	21	22	22	26	25	24	24	22	25	273	30
12	22	21	26	21	20	25	23	25	20	19	30	21	25	276	35
13	20	20	21	26	24	26	26	27	24	22	29	24	27	296	29
14	19	21	21	25	20	24	22	25	23	24	29	24	28	286	25

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	Pre-test (40)	แผนี่ที่ 1 (30)	แผนี่ที่ 2(30)	แผนี่ที่ 3(30)	แผนี่ที่ 4(30)	แผนี่ที่ 5(30)	แผนี่ที่ 6(30)	แผนี่ที่ 7(30)	แผนี่ที่ 8(30)	แผนี่ที่ 9(30)	แผนี่ที่ 10 (30)	แผนี่ที่ 11 (30)	แผนี่ที่ 12 (30)	รวม (360)	Post-test (40)
15	20	21	25	24	23	22	20	23	22	23	28	20	28	279	31
16	12	22	21	24	25	20	22	24	20	22	20	22	26	268	34
17	23	21	25	20	25	25	21	25	22	23	28	22	26	283	37
18	18	21	25	21	21	24	23	21	25	26	28	20	25	280	35
19	19	21	22	19	22	21	23	22	23	20	29	24	25	271	33
20	18	21	27	24	23	21	22	25	20	21	26	22	28	280	35
21	21	19	26	19	21	25	22	22	20	21	30	22	26	273	28
22	17	21	24	22	23	22	20	23	23	22	27	19	27	273	27
23	13	23	26	23	21	24	21	25	24	23	24	23	27	284	24
24	14	21	26	21	21	24	25	24	25	22	27	21	26	283	30
25	15	22	25	24	20	22	22	21	21	22	28	22	23	272	26
26	4	20	20	22	23	25	23	20	23	21	26	21	24	268	27
27	12	22	28	23	24	21	22	21	21	23	24	22	25	276	28
28	15	20	20	21	25	24	23	24	23	22	21	23	23	269	29

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	Pre-test (40)	แผนี่1 (30)	แผนี่ 2(30)	แผนี่ 3(30)	แผนี่ 4(30)	แผนี่ 5(30)	แผนี่ 6(30)	แผนี่ 7(30)	แผนี่ 8(30)	แผนี่ 9(30)	แผนี่10 (30)	แผนี่11 (30)	แผนี่12 (30)	รวม (360)	Post-test (40)
29	19	21	22	25	23	22	23	23	23	21	27	22	26	278	31
30	17	21	22	25	23	26	22	24	23	21	24	21	27	279	26
31	16	21	24	21	24	23	24	25	30	24	28	22	25	291	30
32	19	20	23	23	25	22	25	24	25	21	28	21	27	284	28
33	17	22	28	23	28	25	24	24	28	22	26	22	27	299	27
34	25	22	26	22	27	23	23	25	25	21	26	21	27	288	37
รวม	565	734	811	764	769	797	757	806	780	750	889	730	877	9,464	1,045
\bar{X}	16.62	21.59	23.85	22.47	22.62	23.44	22.26	23.71	22.94	22.06	26.15	21.47	25.79	278.35	30.74
S.D.	4.31	1.50	2.31	1.91	2.12	1.93	1.71	1.83	2.44	1.77	2.62	1.26	1.40	8.63	3.53
ร้อยละ	41.54	71.96	79.51	74.90	75.39	78.14	74.22	79.02	76.47	73.53	87.16	71.57	85.98	77.32	76.83

ตาราง 13 คะแนนทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษหลังเรียน และหลังเรียนผ่านไป 14 วัน

นักเรียน คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนน หลังเรียนผ่านไป 14 วัน
1	31	32
2	32	31
3	30	31
4	37	36
5	32	33
6	34	32
7	30	28
8	32	32
9	31	33
10	34	35
11	30	32
12	35	34
13	29	28
14	25	27
15	31	32
16	34	35
17	37	36
18	35	34
19	33	35
20	35	35
21	28	30
22	27	29
23	24	26
24	30	32
25	26	27
26	27	27

ตาราง 13 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนหลังเรียน	คะแนน หลังเรียนผ่านไป 14 วัน
27	28	29
28	29	30
29	31	31
30	26	27
31	30	31
32	28	29
33	27	29
34	37	37
รวม	1,045	1,065
\bar{X}	30.74	31.32

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ	นายสัมพันธ์ ซาเหลา
วันเกิด	วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2511
สถานที่เกิด	กิ่งอำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 85 หมู่ 4 บ้านห้วยใหญ่ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร 49150
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนห้วยใหญ่วิทยา อำเภอห้วยใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร 49150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนทองพัฒนาวทยา อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพนทองพัฒนาวทยา อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2534	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2555	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม